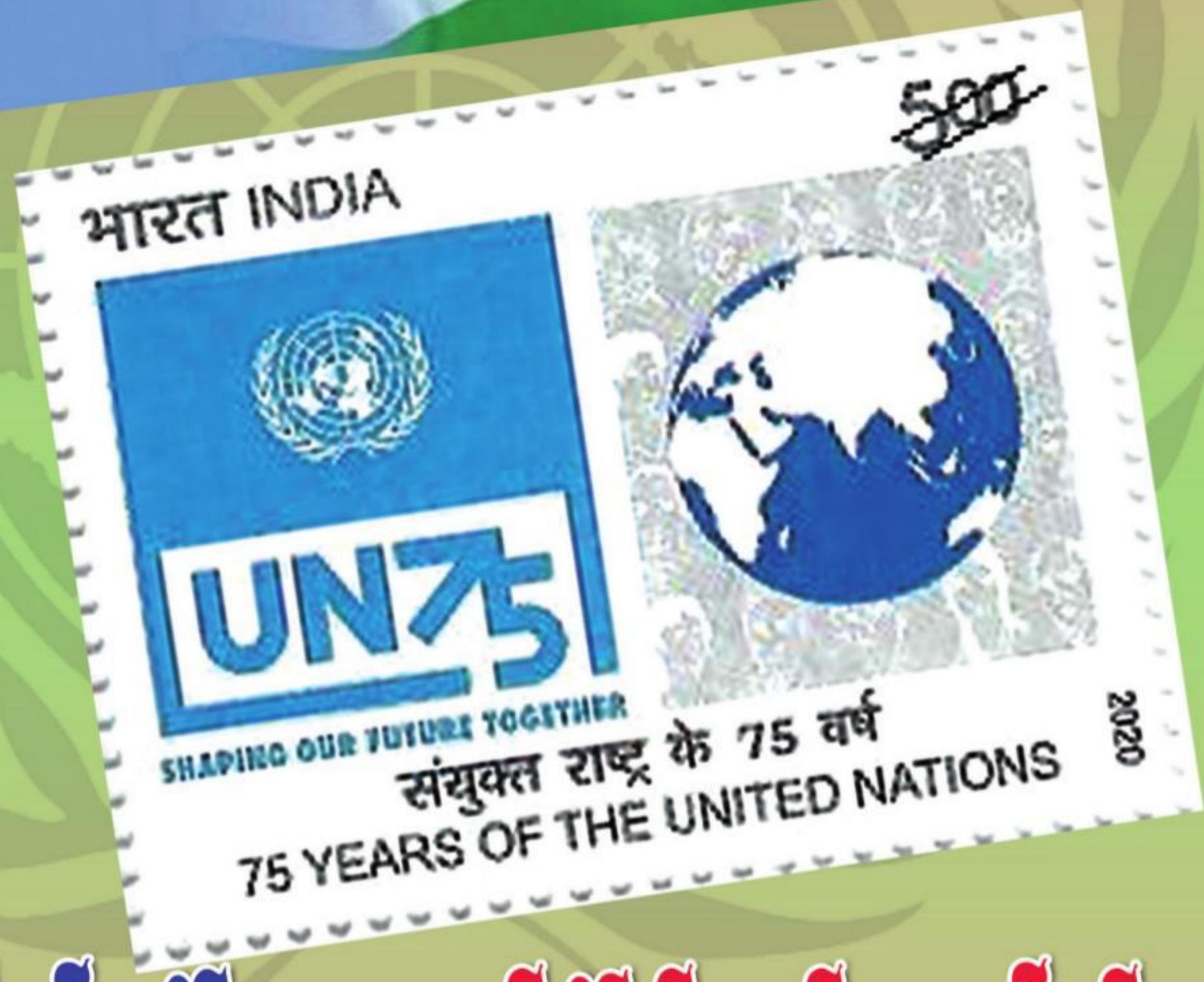


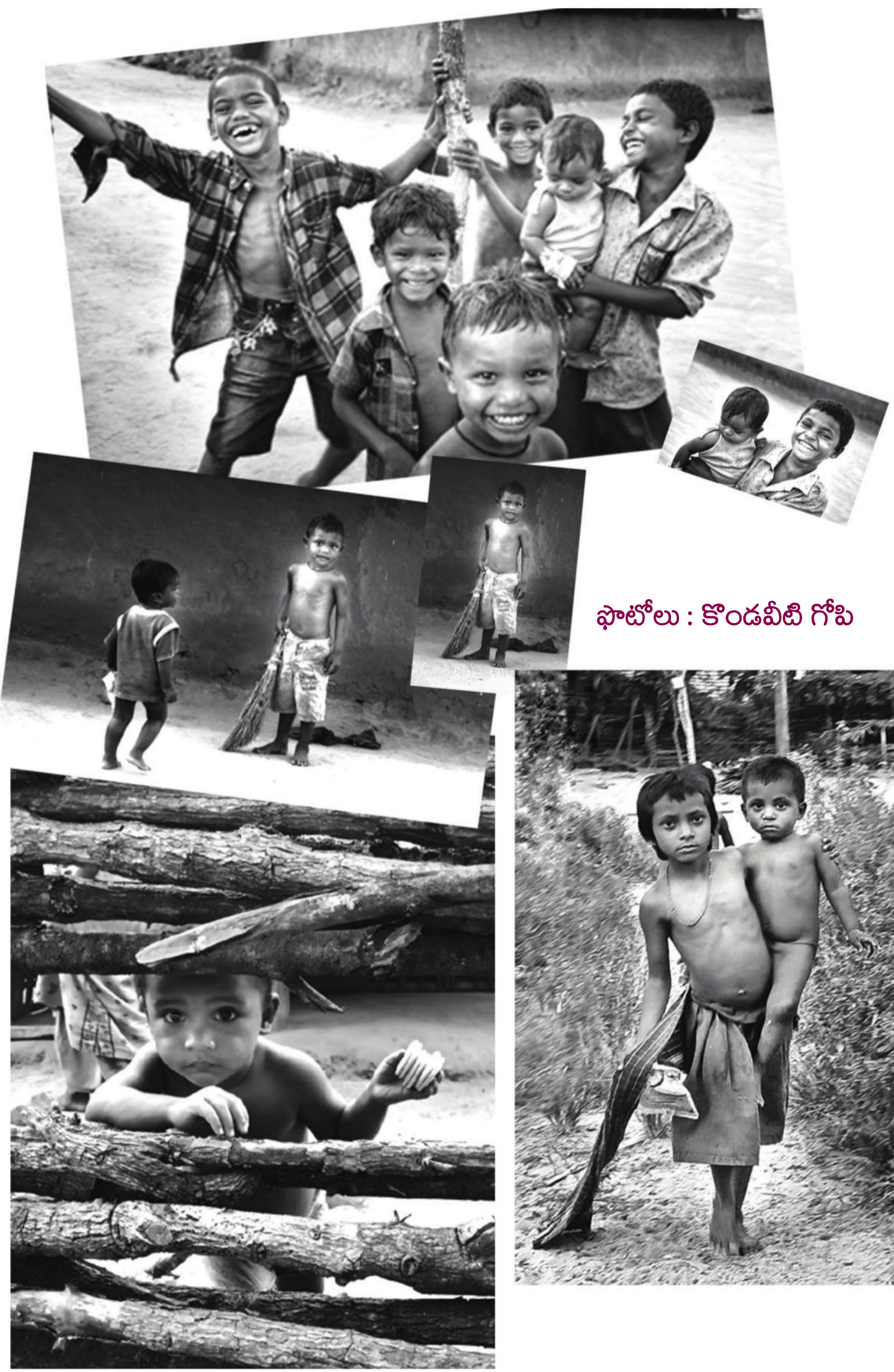
నవతెలంగాణ



మానవ పొక్కులు : ఏర్పాటు వాగ్దాచం



శ్రీ ప్రేమను స్వార్థంగా వాడుకునే
కుటుంబ సంబంధాలను నగ్నంగా నిలబెట్టిన మరాలీ చిత్రం



ఫోటోలు : కొండవీలి గోపి

1974 లవ్ స్టోరీ (కథ) :	
తృనివాస్ సూఫీ	... 5
వికాసం	... 9

మానవ హక్కులు -	
వర్తమాన	
ఎన్స్ట్రవం	
(కవర్ స్టోరీ) :	
మహేజబిన్	
	... 10

శ్రీ ప్రేమను సౌషధంగా వాడుకునే	
కుటుంబ సంబంధాలను నగ్గంగా	
నిలబెట్టిన మరాటి చిత్రం (ఆమె	
సినిమా వ్యాపారా) : పి.జ్యోతి	14

గెలుపు గీతం (చిన్నకథ) :	
సిద్ధంకి యాదగిలి	... 17
పాటల ముచ్చట	... 19
నెమలీక	... 20

సావిత్రి (కథానిక) : మండవ	
సుబ్బారావు	... 22

పదకేళి	... 24
సమీక్షలు (రక్షణ, వాసంత	
సమీరాలు)	... 25

ఈ వారం కవిత్వం (ఎందుకని?,	
సువేషిపోయాక కూడా...)	... 26

బైరు పోశర్

అంతరంగం

ధిల్లీ రోడ్స్‌పై పచ్చని పైరుల్లాంటి సమూహాలు నినాదాలై హోరుతెత్తుతున్నాయి. మాటల కన్నా చేతలకు విలువనిచ్చే మనుషులు గొంతులు విప్పి ఫోష్టున్నాయి. నిత్యం చెమటతో సాహసం చేసే చేతులు పోరాటాల పతాకాలను ఎత్తి పడుతున్నాయి. మట్టిలో మట్టిలా కలిసి రెక్కలు విరుచుకునే బక్కజీవులు చట్టసభలు దద్దరిల్లేలా గర్జన చేస్తున్నారు. రగులుతున్న గుండెల బాధలను కవాతు గీతం చేస్తున్నారు. అవును హోరెత్తిన పైరులా కర్కులు షైతన్యాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు.

ఎందుకు వారలా కొన్ని రోజులుగా ఇల్లూ వాకిళ్ళనొదిలి, పిల్లా పాపలనొదిలి ధిల్లీ వీధుల్లోనే, గడ్డకట్టే చలిలో సైతం వేదన వినిపించుకోమంటూ గడువుతున్నారు. నిద్రాహరాలు కూడా మరిచి రుద్రనేత్రులై ఆగ్రహిస్తున్నారు? ఈ కష్టం కన్నా వాళ్ళకు మరెంతో ప్రమాదం జరుగబోతుందన్న గుబులే వారిని వీధుల్లో ఆందోళనకు పురికొల్పింది. ఆ ప్రమాదాలు వాళ్ళ బతుకులను, భవిష్యత్తును చిద్రం చేసేవి. తమ వారసత్వాలకు చీకటి బతుకుల్ని అందించేవి. అందుకే వాళ్ళ అంతగా ప్రతిస్పందిస్తున్నారు. పోరాట దీక్షను సాగిస్తున్నారు.

ఈ దేశానికి వెన్నెముకలాంటి రైతు నిటారుగా సంతోషంగా ఎప్పుడూ నిలువలేకపోతున్నాడు. ప్రజలందరి క్షుద్ధాధను తీర్చి జవసత్వాలను నింపే రైతు ఆకలితో అప్పులతో ఆవేదనలతో నిత్యం కునారిల్లుతున్నాడు. ఒడలు వంచి కష్టపడటం తప్ప మార్కెట్ మాయాజాలాలు, లాభాల దాహాలు, కుట్టలు కుతంత్రాలు ఏవీ తెలియని అమాయక శ్రమతత్వం వారిది. అట్లాంటి కృషీవలుని రంగాన్ని, వాళ్ళ బాధలని తోలగించే పనికి పూనుకోకపోగా మరింత కష్టాలలోకి నెట్టే విధానాలను ఏలికలు తీసుకురావడం అత్యంత విచారకరం. ముఖ్యంగా మూడు వ్యవసాయ చట్టాలు తెచ్చారు. ఒకటి పండించిన పంటకు గిట్టుబాటు ధరను, మద్దతు ధరను అందించే బాధ్యతను ప్రభుత్వాలు వొదిలేసి, ఎక్కడైనా అమ్ముకునే స్వేచ్ఛనిస్తున్నామని చట్టం తెచ్చారు. వాస్తవంగా ఇది ఎక్కడి వాళ్ళయినా కొనుక్కోవడానికి, ప్రవేటు వ్యాపారులకిచ్చిన స్వేచ్ఛ. తమ పంటను సానిక మార్కెట్లకే తీసుకుపోలేని సన్సుకారు రైతులు ఎక్కడికయినా ఎలా పోగలరు? రెండోది కార్పోరేటు శక్తుల భాగస్వామ్యంతో వ్యవసాయాన్ని కొనసాగించే వెసులుబాటు. కార్పోరేటు శక్తులు వ్యవసాయ రంగంలోకి వచ్చాక, రైతులు తమ పొలాల్లోనే కూలీలుగా మిగిలిపోతారు. నిత్యావసరాల నియంత్రణ చట్టం. వ్యాపారులు నిల్వాలు పెంచుకుని, ధరలు పెంచుకోవడానికి ఇచ్చిన స్వేచ్ఛ చట్టం. రైతులు నడ్డి విరగ్గొట్టే విద్యుత్ చట్టం. మొత్తంగా ప్రవేటు కార్పోరేట్కు వ్యవసాయ రంగాన్ని ధారాదత్తం చేసే ఈ చర్యలు మన దేశానికి, రైతులోకానికి ఎట్టి పరిస్థితులలో కూడా ప్రయోజనం చేకూర్చవు.

అందుకే రైతులు ఆందోళన చెందుతున్నారు. మన నోటిలోకి అన్నం ముద్ద పోతున్నప్పుడు రైతు పడే కష్టాన్ని గుర్తు చేసుకోవడం మన కనీస ధర్మం. వాళ్ళకు నష్టాన్ని కలిగించే విధానాన్ని వ్యతిరేకించడం తోటిపారిగా మన కర్తవ్యం. పంజాబ్ హర్యానా రైతులు అగ్రభాగాన నిలిచిపోరు కొనసాగించడం భగత్పీంగ్ వారసత్వాన్ని గుర్తు చేసుకొని. ఎవరి త్యాగమయినా ఓడిపోతుందేమోగానీ వ్యధా అయిపోదు. భారతదేశం పల్లెల్లో వుంది. పల్లె భాగుంటేనే పట్టణాలకు వెలుగు. గ్రామీణ భారతాన్ని కాపాడుకునే పోరాటం ఇది. దీనికి కార్బుకులు, మేధావులు, కవులు, కళాకారులు మద్దతుగా నిలవాలి. ఇప్పటికే ప్రపంచ దేశాలలోని పలు సమూహాలు భారత గడ్డపై రైతుల పోరాటానికి సంఘీభావం ప్రకటిస్తున్నాయి. దేశాలలోని సమస్త రైతులోకం, కుల, మత, లింగ, ప్రాంత భేదాలనొదిలి పక్షంగా పోరాటంలోకి రావడం ఆహ్వానిద్దాం. సామాన్యాల ప్రజాస్వామిక సమరానికి సాయంగా నిలబడదాం.

మట్టినిపి..

మనిపి మట్టిలోంచి బొడ్డుతాడు
 తెంపుకొని ఆకాశహరాళ్లి
 అధిరోహిస్తున్నాడు
 ఏదన్నా మట్టిలోనే ఉండని
 అన్ని మట్టిలోంచే వచ్చాయని
 మర్మిపోయి కృత్రిమ సంపదల
 కోసం ఎండమావు లెంటపడ్డాడు
 ఒక్కసారి తలకాయ వెనక్కి
 తిప్పి చూస్తే మానవత్వపు
 మట్టితనాన్ని వదిలేసి ఎంతదూరం
 వచ్చేసాడో తెలుస్తుంది..
 నిల్చున్న నేల జౌన్మత్యం మర్మి
 ఆ నేల యచ్చిన సంపదల్ని
 మాత్రం పూజిస్తున్నాడు
 మట్టిని వదలడం నాగరికత
 అనుకొంటే నాగరికుడయ్యేకే మనిపిలో
 అనాగరికత తల్లింది మరి!
 మట్టిని వదలటమే అభివృద్ధి
 అనికొంటే అభివృద్ధి చెందేకి మనిపి
 పయనం పతనం వేపు సాగింది మరి!
 అణ్ణయుధాల నీడలో అభ్యర్థత..
 క్షీణించిన మానవ సంబంధాలు..
 కాలుఘ్యం తెచ్చిన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు..
 వత్తిడి జీవనం..
 ఇదీ మట్టినొదిలిన మనిపి బతుకు
 ప్రశాంత గ్రామీణ జీవితం
 విలువలు ఆప్యాయతలు
 ఐకమత్యం ఆనందం అన్ని
 ఆ మట్టితోనే పోయాయి..
 తననుండి తనే దూరమయ్యేక
 ఒంటరితనం కొండచిలువ మనిపిని
 అమాంతం మింగేసి బ్రేవ్ మని తేన్నింది
 తనలోంచి దూరమైన మట్టి పరిమళాన్ని
 మళ్ళీ పుట్టించుకోడానికి మనిపి
 మట్టి ఒడిలోకి తప్పక తిరిగొస్తాడు...!!

- భీమవరపు పురుషోత్తం,

9949800253



చిత్రం : పూజ (1975)

పేరడి

గీతం : దాశరథి

మల్లటీగ వాడివెగా...

పల్లవి : ఉల్లిరేటు తగ్గిపోగా మరల రేటు పెరగదా
 ఉల్లిరేటు ఎప్పుడైనా ఒకే రీతి పొడవదా

పరుసులోని పైసలన్ని ఖర్చుపోయి బతుకువేళ
 మిగిలింది ఈ రోదన

ఉల్లిరేటు తగ్గిపోగా మరల రేటు పెరగదా

చరణం : ఉల్లిలేని కోడికూర వెల్లుల్లి వలన సాధ్యమే
 ఉల్లిలేని కోడి కూడా వెల్లుల్లి వలన సాధ్యమే
 పకోడిలోన ఉల్లిలేక పకోడి ఎటుల సాధ్యము
 పకోడి లోన ఉల్లి లేక పకోడి ఎటుల సాధ్యము

(ఉల్లి రేటు)

చరణం : ఎండకాలం చల్లలోకి ఉల్లిమనకు తోడురా
 ఎండకాలం చల్లలోకి ఉల్లిమనకు తోడురా
 ఉల్లే మనకు మంటైనపుడు ఎవరు మనకు తోడురా
 అమ్మెటోని ఆశలేవో తెలియలేని జీవులం
 ఉల్లిలేని కూరనసలు ఊహించలేని దీనులం

(ఉల్లి రేటు)

సోపతిపై మీ స్వందనలు sopathisunday@gmail.comకు పంపించండి.

ఆదివారం నవ తెలంగాణ సంస్థ | 06 డిసెంబర్ 2020 | 4

1974 లవ్ స్టోరీ

ఏయ్ రాజుగా ఏందిరా స్మీడు సిన్నంగబోనీ
అంటాంది డ్రైవర్ పక్క సీట్లో గూసున్న
దొరసాని.. శెల్లెలి పెండ్లి పనులు ఆలోచిస్తా జీబు
తోలతాండు రాజు.. దోషులగూడ దాటతా
ఉసేనుసాగర్ కట్టెక్కే దారిల గోడల మీద
అంటిచ్చిన సినిమా పోష్టర్లు సూస్తాంది సరస్వతి.
సరస్వతంట దొర బిడ్డ.. ఊళ్ళై అందరు గామెను
సిన్న దొరసానంటరు.... ఐద్రావాద్ల డిగ్రీ
సదువుతాంది.. బతకమ్మ, దసర పండగలకి
బిడ్డని దోల్కరూపోరా అని బంపితే జీబు దీసుకోని
అచ్చిండు రాజు.... దార్లై అగుపడతాన్న
'చరిత్రహిన్, బేనాం, దోస్త్, రోటి కప్పె మకాన్,
హం షకాల్, అజనబీ' గీ సిన్నాలెప్పుడు
జూడాల్న అని అనుకుంటాంది సరస్వతి..

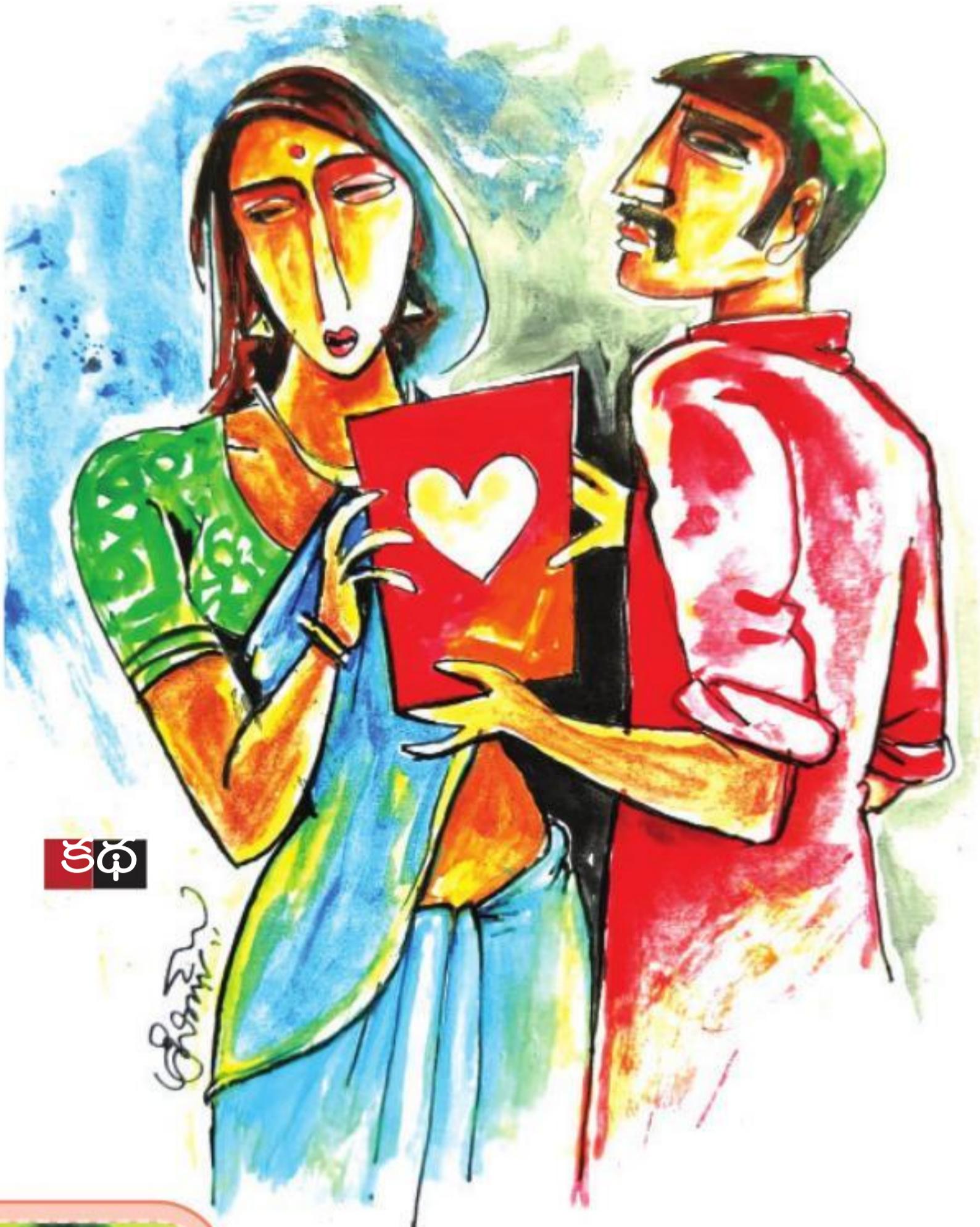
- శ్రీనివాస్ సుఖ్, 9346611455

కొన్ని గోడలపై ఏయ్ నినాదాలునుత రాశు
న్నయ్ ఏదో పార్టీకి సంబంధించిన బహిరంగసభ
జయప్రదం కోరుతూ రాసిన వాల్ రైటప్పవి.. గవ్వి
సదువుతా సదువుతా రాజుగా.. ఇప్పువం అస్టేందిరా..
అంది.

ఏయ్ దొరసానీ సదువుకునేటోళ్ళు మీకే ఎరక అని
రాజుగాడనంగనే “నాకెర్కుయ్యేదెర్కాయేగానె నువ్వుజెప్పే
దెందోజెప్పురా... అంది... ఎదురుదిరుగుడు రాసీయకుండా
దొరలడ్డుకునేది.. అస్తే గినక దొరలడ్డుకోబోయినా ఆగనిది..
అనంగనే సప్పుట్లు గొట్టుకుంట సూసినావురా ఎంత
అర్థమయ్యెటట్లు జెప్పినవో గిందుకే నిన్న జెప్పుమన్న” అంది...

“శౌగానీ దొరలని మాకేబెట్టినవేందిరా... గడ్డికోంగనే
బాపుకు జెప్తుతియ్ బిడ్డ” అని అంటుండెటాల్చై... “అమ్ము ఒద్దు
దొరసానీ కాల్చైక్కా బాంచెన్” అన్నాడు రాజు వణుకుతున్న
గొంతుతో...

సిటీ శివార్లు దాటుతా జీబు బోన్గిరి బోయ్యే
దారెక్కుతుండంగ.. మట్టిరోడ్డుపై గుంటను తప్పియ్యబోయి
ఎదురుంగొస్తాన్న సైకిల్స్కు టక్కరిచ్చిండు రాజు.. జీబు ముంగల
గిర్కు గుఢ్ఱుకోంగనే నడిపేటోడు, ఎనక క్యారేజీమీద
గూసున్నోడు అమాంతం కిందవడ్డరు... ఎనక గూసున్నోడి
శేతిల అప్పటిదాంక పట్టుకున్న పాంపేట్లు ఆ కుదువుకు
శేతులకెల్లి ఊశిపోయి గాల్చోకెగిరినయ్.. కిందబడ్డుళ్ళు
మోశేతులు, మోకాళ్ళకు డోక్కు పోవటంతో అమ్ము అయ్యే
అనుకుంట రత్తం తుడుసుకుంటన్నరు.. పైకెగిరిన పాంపేట్లు
శెట్లు మీదికెల్లి పూలు గురిసినట్లు జీబుపై కురుస్తున్నయ్..



కథ



గవ్వన్నే శిన్నదొరసాని నెత్తిన ఒళ్ళై
పడుతున్నయ్....

“అయ్యో ఆళ్ళకేమన్న దెబ్బలు
దగిల్నుయేమో సూడురా” అని రాజును
పురమాయిస్తూనే మీద రాలుతన్న గా
కరపత్రాలేంటియో అని సదుతాంది
సరస్వతి.. ఇందానక అచ్చుకుంట గోడలపైన

సదివిన రాతల తాలూకు కర పత్రాలయి.. బహిరంగసభ
పెచారం కోసం అచ్చుగొట్టిపిచ్చినయి..

పొరపాటైంది తమియై.. పొరపాటైంది తమియై
అనుకుంబియి రాజు లేపబడ్డాంటే.. లేశి ఒకడు సైకిల్ పైకి
లేపి హ్యండిల్ సక్కదీసుకుంటాంటే.. ఇంకోడు ఎగిరిపడ్డ
కరపత్రాలను ఒకొకటేరుకుంట జీబుకాడికొచ్చిండు.. జీబులో
తన మీద పడిన వాటిని అతనికందిస్తూ “దెబ్బలుగిన గట్టిగా
తగిల్నయూ.. ఆస్ట్రులికి బోదమా అని సరస్వతి అంటాంట..”

ఏయ్.. గియ్యేం గావులేండి, పొరపాటేవుల్లన్న అయితది జో..
మీకేమన్న దెబ్బలుగిట్ల దగిల్నయూ.. కొంచబోవాల్న
దవాకానకు” అని అడగబట్టే తాల్చి సరస్వతి ఆశ్చర్యపోయింది..
సాకేమయ్యింది.. అనంగనే అదే కరపత్రాలు అంత మీదికెల్లిచ్చి
మీమీదపడ్డయ్ గదా.. అన్నడు అరుణ్.. సాల్తియ్ పరాశ్రేం..

కాయితాల్ మీదబడితె దెబ్బల్ దగుల్లాయ్... అంటూ సరస్వతి

సవ్వుతుంటే... గాలి గట్టిగ దోలినా పూలుగాయపడతాయని

యాడ్చై సదివినలెండి అని గాపోరడనేతాల్చై ఆమె

బుగ్గలెందుకో సిగ్గుతో ఎరుపెక్కాయి...

ఇంతల బెల్ మోగిచ్చుకుంట సెక్ జేసుకుంట దోస్తుగాడస్తే

ఎనక క్యారేజీమీద ఎప్పటిలెక్క కూసుంట.. కరపత్రాలన్నిచ్చిన్న..

బక్కటన్న ఉంచుకోరా.. అంటూ ఒక కాగితం ఆమెకందిచ్చిండు

అరుణ్... బలే సక్కుంగ మాట్లాడతాన్నవ్ ఏ పేర్లేంది అని
అడిగింది సరస్వతి గా ఒక్కని పేరే అడగలేక.. నాపేరు
అరుణ్... ఈని పేరు సాగర్.. మేమిద్దరం పైందివాద్ద డిగ్రి
చేస్తన్నం.. గీనెల ముప్పయ్ తారీకు మా పార్టీ బయిరంగ
సబుంది... గాపాంప్లేట్ ఊళ్కు దిరిగి పెచారం జేసుకుంట
పంచుతాన్నం.. అన్నాడు అరుణ్ ఇగబోనీయ్ రా అని
అనుకుంట... జీబు గదులుతాంటె అనుకుంది సరస్వతి
సదువుకునెటోళ్కు ఏం పార్టీలని..

తన సేతులోని పాంప్లెట్ సూస్తాంది. గాపాంప్లెట్ ఒకేపు
ఎర్రరంగులో ఉంది.. దాని మీద అక్షోబర్ ముఖ్య తారీక
పంతొమ్ముదొందల డెబ్బయ్య నాలుగు కులవివక్క నిర్మాలన
సంఘం బహిరంగసభ అని ఉంది ఎనకేపు ఏమీరాయలే
తెల్లకాయితం లెక్క ఉంది.. దొరసానీ పున్మేముంటది
గీసంగతి సుత దొరకు తెలియనియ్యకుండ్రి... సంపి
బొందబెడతడు అని రాజు ప్రాదేయపడుతుండటంతో
ఈలోకంలోకొచ్చింది... మన బండికేమన్న అయ్యందా
సూసినావురా.. అని సరస్వతి అడుగుతుంటే..
ఏంగాలే దొరసానీ ఆళ్ళకు సుత ఏంగాలే దేవుడి
దయవల్ల ఇయ్యాళ లేశినేల మంచిదయ్యంది అన్నడు
రాజు... జీబు పొలాల దారిగుండా ఊరి దిక్కు రయ్యంటోంది..

ఊళై బోడాయి కాద క్యాల్చి జనాన్ని పోగేశి మీటింగ్ బెట్టిండు దొర... ఆలోసించుకోండ్రా.. మీరుగిన సర్వంట దసరెళ్లినంక ఇండ్లు కూలగొట్టిచ్చి పౌత్కరీ పనులు ఘరూ జేస్తనంటాండు మాబామ్మర్లి.. బామ్మర్లి అయితేంది పరిషోరం మంచిగియ్యలే అని జెప్పిన ఇంటికి పాతికవేలు ఇత్తమంటండు.. అంతకన్న ఇలవజేస్తాయ్ మీయి కాలనీ ఇండ్లేనాయ్... అన్నడు దొర లంక చుట్టు ఎలిగిచ్చుకుంట.. ఎవుళూ ఏమీ మాట్లాడక పోతుండేటాలికి సరె మీ ఇష్టం ఇంగోపాలి ఆలోచించుకోరి “ అంటూ ఆడికెల్లి ఎళ్లిపోయిండు..

గడీల గారేలి అన్నాల్ దినేటప్పుడు.. “బతుకమ్మ పూలకు నువ్వుబోతనంటవేంది బిడ్డ, గడీల గింతమంది పనోళ్ళు పాలేర్లన్నరు.. ఎంగిలి పూలకాన్నంచి సద్గుల దాంక ఆళ్ళే తెచ్చేస్తరు తియ్” అంది సీతాబాయ్ కూతురిని వారిస్తన్నట్టు...

గప్పుడె విద్దేమీదికెళ్ళి మెట్లుదిగుకుంటస్తన్న దొరగామాటలిని.. “అయితాయె తియ్ ఆమె ఖాయిష్ ఎందుకు కాదనుడు. దోస్తులతో గలిసి పోతదేమో పోయ్ రానియ్. గీ ఒక్కేడే గదా సిన్న దొరసాని గీ గడీల గీ ఊళ్ళె ఉండేడిది కార్తీకమాసంల లగ్గమే అనుకుంటుంటిమి” అన్నాడు కూతురిని దగ్గరకు తీసుకుంటూ.. తండ్రి తనమాటకే మధ్యతివ్యటంతో మామంచి బాపు అంటూ దొరనుదుట ముద్దుపెట్టి గట్టిగ అల్లకపోయింది సరస్వతి..

గారాల్రి మొగులు గుట్టంతబట్టింది గదిల నాయనమ్ము
కమలాబాయితో కలిసి పండుకుంది సరస్వతి .. కానామె కండ్లు
మలుగుతలేవు.. ఊళ్ళోల్లు మానాయనకాడ అప్పుదీస్యన్నట్టు గీ
రేత్రికాడికెల్లి రేపటి రాల్రి కొంత శీకటి అప్పుదీస్యంటె గాదా..
తొందరగ తెల్ల్లరిపోను.. అని మనసులో అనుకుంటొంది ..
మిత్రి ఎంతగట్టినా దొరకాడ జేశిన అప్పు ఎప్పటికి తీరనట్టు
గదిలో చిమ్మ చీకటి, రాల్రి ఇంకా సగముంది.. సరస్వతి

పట్టెమంచంపై అటుఇటు మెనులుతోంది.. రెప్ప పైకెత్తగానే ఆచీకట్టో తనతెల్లని కన్న ఆకాశంలో జాబిల్లిలెక్క ఎలిగింది.. బయట గ్రామ పంచాయతీ వీధిలైటు చక్కన మెరుస్తోంది.. సరస్వతి ఒత్తిగిల్లి పండుకున్నందున గామె ఒకకన్న కిందికి ఒకకన్నపైకి ఉంది..

ఇంతల వాన మొదలయ్యంది పదునైతే గా వందెకరాల వరిమళ్ల తోక్కియ్యాలె అని తనలో అనుకుంటొంది.. కమలాబాయ్.. సరస్వతి మాత్రం దేవుడ, దేవుడ.. దేవుడ తగ్గాలె తగ్గాలె దేవుడ.. దేవుడ.. దేవుడ అంటూ దండకం ఘరూ జేశింది. ఎందుకంటే గామె పొద్దుగాళ్ల లేశి బత్కుమ్ము పూలకు పోవాలనుకుంటాంది... అడ్డివుల తిరుక్కుంట తీరొక్కు పూల కోసుకుంటననే గాదు గడ్డిదాటి బయటకుబోతే నిన్నటి

ఎరు పాంప్లెట్లు పోరడు మళ్ళీ యాడన్న
అపుపడతడేమో అని.. నిన్నటి సంది ఆడు ఎందుకో
మళ్ళీ మళ్ళీ యాదికస్తాండామెకు...

జీబు ఎంతకీ స్టోర్ కాకపోతుండటంతో
ఇసుక్కుంటుండు దొర.. బెంటాం కంపెనీ
తయారుజేశిన 1940 మోడల్ జీవ్ అది.. దాన్ని తన
స్టోర్స్ సింబల్గా తెప్పిచ్చుకుండు దొరతండ్రి..
ఆయన్ను నచ్చలైట్లు అత్యజేసుడు గప్పట్ల సంచలనమయ్యాంది..
ఆయన బోయినప్పటి నుంచి గీజీబును తండ్రి గ్యాపకంగా
వాడుతున్నడు గీదొర... తన గడీల ఇంగో నాలుగుకార్లు రొండు
కొత్త మాడల్ జీబులున్నా గీమొదటి తరం జీబును ఇష్టపడతడు
దొర.. ఊళ్ళె పనులకు పట్టుం పనులకు దీన్నే వాడతడు.. రొటీన్
చెకప్పు చేస్తూ నాలుగైదు గంటలు తన్నకలాడినా ఫాయిదా
లేకపోవటంతో... ఇపుడేం జేతు అనుకుంట... తనకు
తెలిసినోళ్ళకల్లా ఫోన్ జేసి అడగబట్టిండు రిపేర్ చేసేటోళ్ళ
అడ్రెస్ కోసం... అవసరమైతే ఐద్రావాద్కెళ్ళెనాసరే మెకానిక్సు
పిలిపియ్యాలని ఆరా తియ్యంగ తియ్యంగ ఎవళో చ్చెప్పిండ్రు..
తనకెరక్కెన ఒక పిలాడున్నడని.. డీజిల్ మెకానిక్ కోర్న్
సదివినోడని వాడు బాగుజేసి లీరతడని జెప్పెసరికి
ఊపిరిపీల్చుకున్నడు దొర... కర్సు ఎంత దీనుకున్నా ఫికర్ లేదు
నా అడ్రెస్ ఇచ్చి జల్లిపంపుమని అన్నడు..

తెల్లారి ఎవరో రెండు చేతుల్లో రెండు సంచులు బట్టుకొని
 గడీముంగటికచ్చి అడ్డన్న అడుగతుండటంతో లోనికి
 లీసుకొచ్చిండు పగటి కాపలోడు రాములు.. అరై.. అచ్చినవా
 రా నీకోసమే సూత్రన్నా.. సూడు సూడు జరజూసి బాగుజెయ్..
 చెడిపోయినప్పటి నుండి నాకేం దోస్తులేదు ఒకటే
 పిసపిసైతాంది.. అంటూ తన ఆరాటం వెళ్ళగక్కుతుండు దొర..
 అతన్ని దీసుకబోయి కొట్టంలోని జీబును సూపించగానే
 షాకయ్యిండు ఆవొచ్చినోడు.. గీజీబే గదా మొన్న మమ్మల్ని
 గుద్దింది.. అంటే ఆరోజు జూశిన సన్నజాజిపువ్వు గీఇంట్లు
 బూసిందేనా అని అనుకున్నడు..

హమ్మ ఎట్టెతేంది గీవంకన గాపిల్లను మళ్లసూడొచ్చు అని
ఖుష్ అయితాండు.. మొన్న సూసింది మొదలు ఎందుకో
పదేపదే గుర్తిత్తాంది అనుకున్నాడు.. జీబు చూస్తున్నట్టు నటిస్తూ
ఆరోజు ఆమె కూర్చున్న సీటును తదేకంగా చూస్తూ చేత్తో తడిమి
తన్నయం చెందుతుంటే దౌర జీబు గురించి ఏమేమో



చెప్పుకుంటపోతాండు..

ఆ రోజు ఊళై ముత్తాలమ్మ జాతర కావటంతో రాజుతో సహ వనోళైవశూ వన్లోకి రాలేదు.. నువ్వ సూత్తాండు ఇప్పుడేస్తననుకుంట లోపలికి బోయిండు దొర.. అరుణ్కు ఆరోజు దృశ్యాలే కళ్ళల్లో మెమలుతున్నాయి..

టీ తీసుకోండి.. అని తియ్యబీ గొంతు వినవడటంతో వెనక్కు తిరిగిచూడు.. ఆ వెంటనే గా ఇద్దరూ ఒకలనొకలు చూసుకొని ఆశ్చర్యపోతాన్నా.. ఇతను అతనేనా అని ఆమె పోలుకుంట అక్కడే పెట్టిన అతని సంచివైపు చూసింది.. ఆసంచిలో గవే.. అక్కోబర్ ముప్పాయ్ తారీకు పంతోమ్మిదొందల డెబ్బాయ్ నాలుగు కులవిష్ట నిర్మాలన సంఘం బహిరంగసభ ఎల్ర కరపత్రాలు అవుపడే అవుపడనట్టు అవుపడుతున్నాయి.. ఆమె అతని కోసమే ఎదురు చూస్తున్నప్పటికి ఆడపిల్ల స్వతాహాగ సిగ్గు.. గడ్డి కట్టుబాట్లు ఆమెను అక్కడ ఉండనీయలేదు.. ఆడు గామెళ్లినేపే సూస్తుండిపోయిండు.. ఆమె బోయిన కాసేపటికి దొర గడ్డిలకెల్లి ఎల్లిండు.. “టీతాగినవా.. ఏమయ్యిందో జర సూడు మేమట్లా ముత్తాలమ్మ గుడిదాంకపోయెస్తాం” అంటూ భార్య, తల్లితో కలిసి కారులో పోయిండు దొర..

అరుణ్ జీబుకెల్లి సూత్తాంటే.. సరస్వతి మళ్ళీచ్చిందాడికి... ఇందాక తెచ్చిన టీగ్గాను, నీళ్ళచెంబు కొంచబోయేందుకు అన్నచెపంతో.. ఆమె వాటిని తీసుకుంటుండగా సువపోలేదేం గుడికి అన్నాడు.. పోదమనే అనుకున్న ఇందాకటి దనక... కానీ అంటూ నేలమీద కాలిబోటనవేలు రాస్తోంది... అవ్ నువ్ మెకానిక్ వా డిగ్రి సదువుతన్న అన్నవ్ అన్ని జూట మాటలేనా అని నిలదీస్తుండగా.. లే.. జూట మాటలెందుకైతయ్ సదువుతున్న గనీ అంతకు మునుపు ఎటీప చదివిన ఏం కొలువు రాకపోయెటాలికి భాశీగ ఉండుడెందుకని డిగ్రీలో చేరినా గిప్పుడు పైనలియర్ అన్నాడు అరుణ్.. మల్ల మీ బయిరంగ సభనెటు దోలితివి ఇటుబడ్డవ్ అంది సరస్వతి అనేపు కొంటెగ సూత్తా.... గదిగదే గిదిగదే ఇంగోవ్య అయ్యాల నీమీదబడ్డ కరపత్రాలు అంటూ సంచీలోంచి తీస్తా ఆమెకు సూపిస్తుండగా పంచుతన్వా లేక నామీద బట్టయని ఎవుళకు పంచకుండ దాసుకున్వా అంటూ అతని చేతిలోని కరపత్రం తీసుకుంది...

అదే సమాచారం అదే ఎల్రరంగు మళ్ళీచ్చినవ్ అన్నట్టు అతనివైపు చూసేసరికి తిప్పిసూడు అన్నడు అరుణ్... సుక్క ఆకాశంల ఉంటదనుకున్న గజ్జెల పాదాలతో ఇగో గిప్పుడే నా ముంగట సక్కంగ మెరిశి పోయింది... అని అందమైన చేతి దన్నారితో ప్రేమ వాక్యాలు రాశాడు.. అంటే ఇప్పుడు నన్ను ఇక్కడ జూసినంక గీవాక్యాలు రాశిండన్నమాట అనుకుంటూ దాన్ని తీసుకొని లోపలికి పరుగెత్తింది సరస్వతి..

ఏంకత.. ఎంతవరకొచ్చింది అని ఆరా తీస్తా వచ్చిండు దొర.. చూశానని ఏవేవో పనిముట్లు చెడిపోయాయని చెప్పాడు అరుణ్.. కానీ ఆ జీప్ ఎందుకు ఆగిపోయిందో అతనికి తెలుసు. ఆరోజు తమసైకిల్ను ఢీకొట్టినప్పుడు ఇంజన్లో ఎక్కడో ఎయిర్లాక్

అయి ఉంటుంది.. దాన్ని తీసుడు తేలికే కానీ చాలా పెద్దపని అన్నట్టు నమ్మించి ఇక్కడే రెండు మూడు రోజులుండాలనుకున్నడు..

అపునా.. అనుకున్న ఏదో పెద్ద రిపేరే అచ్చిందనుకున్నా అని అంటున్నడు దొర.. సరే తెద్దాం సామాను గానీ పొద్దుబోయింది గదా గిప్పుడు పట్టం బోయేటప్పటికి దుకాన్లు బందువెడ్డరు.. సరే తియ్ రెపు కుల్ల జేసేటైంకు బోదం.. అన్నడు దొర.. గీరాత్రికి ఈడ్చై ఉండు అగో గాగది భాశీగనే ఉంది. అండ్ ఉండు అన్నంగినక ఆడికే పంపుతం అనుకుంట లోపలికి బోయిండుదొర.. చెప్పిన గదిలోకి బోయిండు అరుణ్.. ఏంతోనట్టేదు.. ఆమె కనవడతదేమో అని చాలాసార్లు బయటకు తొంగిసూసిండు ఆమె జాడలేకపోయే సరికి.. కరపత్రం దీసి మళ్ళీవో ప్రేమ వాక్యాలు రాశాడు.. మళ్ళీ మరోసారి తను మళ్ళీ మరెవో వలపు పదాలు రాయగలడు కానీ మళ్ళీ ఆ బహిరంగ సభ కరపత్రంపైనే రాయగలడు ఎందుకంటే అతనివద్ద వేరే తెల్లకాగితాల్లేవు..

రాత్రి అన్నం తీకెళ్ళిందుకొచ్చిన చాకలి తులసితో అతనికి భోజనం పంపింది దొర భార్య.. అన్నం పశ్చెంతో తనే వస్తుందనీ అశప్పడ్డడతను... ఆశకు హాద్దుండాలని తనకు తానే సందాయించుకున్నాడు.. గడ్డలో స్త్రీ స్నేహ గురించి ఆనికి ఎరికే.. గా వాడు భోజనం చేస్తున్నాడు తులసి బయట వరండాలో కూర్చోని జడల్లుకుంట ఏవో లోల్లాయి పాటలు పాడుతోంది... దొరసాని చెప్పినట్టు అతను భోజనం చేసేదాక ఉండి తిన్న కంచం తీసుకెల్లోంది..

ఆమె వస్తున్న వైపు చూస్తోంది సరస్వతి.. తను తిన్నాడా ఏమన్నాడు అని అడగాలని ఉంది. తనే తీసుకెళితే బావుండేది అనీ ఉంది ఆమెకు.. ఇంతలో దగ్గరగా వచ్చింది తులసి.. ఆమెవైపే చూస్తున్న సరస్వతికి ఆ పశ్చెం అడుగున ఆ బహిరంగసభ కరపత్రం ఉన్నట్టనిపించింది.. అతను ఇందాక “గుండ దోసిలి పట్టిన నేలను నేనుగా వాన సినుకు మళ్ళీప్పుడస్తదో” అన్న వాక్యాలు రాసి పేబులమీద పెడితే దాని మీదే తులసి అన్నం కంచం పెట్టటుంతో అది తడికి అతుక్కుంది.. సరస్వతి మాత్రం తన కోసమే అతను ఏదో రాసి కంచం అడుగున అతికించాడనుకుంది... తులసిని ఆపి పాటలు భలేపాడుతున్నావే అంటూ మాటల్లోపెట్టి ఆ కరపత్రం ఆమె కంటపడకుండా తీసుకుంది.. ఆ కరపత్రంలో అతను వ్యక్తం చేసిన ప్రేమ భావాలకు ఆమె ఫిదా అవుతోంది..

మరుసటిరోజు గడ్డలోకొస్తానే జీబుకాడున్న అరుణ్నను చూసి కంగారుపడ్డడు రాజు.. గబగబా అతని దగ్గరికెళ్లి.. మొన్ ఢీకొట్టిన సంగతి దొరకు చెప్పాడ్నని చెవిలో బతిమాలుతున్నాడు.. ఇంతకూ నువ్వుకుడున్నవేంది అని అడుగుతుండగా.. దొర అక్కడికొస్తా.. రేయ్ రాజు.. గీ అబ్బాయ్ మెకానిక్.. మీ ఇద్దరు కలిసి ఉపనుబోయి జీబు

రిపేర్చు కావాల్సినయేందో కొనక్కరాపోరి... అంటుండగా... గియ్యాల బండంట దొరా దుక్కాలుండయి మీకెరికే గదా.. అనగానే.. ఈరోజు బంద్కు నక్కల్న పిలుపునిచ్చిన వార్త పొద్దున పేపర్లో సదివిన సంగతి అప్పుడు గుర్తిచ్చి నిజమేరా అన్నాడు దొర..

ఆ తెల్లరి ఆదివారం కావటంతో రాజుకు మరో రెండు రోజులు అక్కడే గడిపే అవకాశమెచ్చింది..

రోజూ సాయంత్రం బతుకమ్మలాటల్లో సరస్వతిని చూసే అవకాశాన్ని ఉపయోగించు కుంటున్నాడు..

మూడోరోజు బతుకమ్మ ఆట మొదల య్యాంది.. శివాలయం కాడ అమ్మలక్కలు తెలంగాణ సంప్రదాయాన్ని చాటి చెపున్నరు... సుట్టు తిరుక్కుంట పాటపాడుతాంది సరస్వతి.. ఇంతల ఒక పాపాచ్చి అక్క నీకు గీ కాయిద మియ్యమని గా అన్న ఇచ్చిండు అనుకుంట ఎప్రకాయిదం శేతికిచ్చి తుర్రుమంది బుజ్జి.. అమ్మా ఎవుళన్న సూస్తన్నరా అనుకుంట కాయితం తిప్పిస్తూ “సూడు నీ ముంగటి గాపూలన్నీ ఎట్ల కుములుతన్నయో ఆటిల్లో ఏ ఒక్కటే నీ అంత అందంగ లేదనీ” అంటూ అద్భుతమైన ప్రేమ కవిత... అటు ఇటు ఎటు జూసినా అరుణ్ అగుపిస్తేగానీ పరీచ్చగ జూసే సరికి గాడున్న అందరు ఆడోళ్ల శేతులల్ల గయ్యే బహిరంగ సభ కాయితాలుండెటాల్చే ఒరెక్కా గిదేం కత అనుకుంట పరేశాన య్యాంది.. నాకు రాశినట్టె అందరికీ రాశిండా ఈడు అనుకుంట ఒకోక దగ్గరికిబోయి ఆళ్ల కాయితాలు తిప్పేసి మర్లేసి సూశింది.. అందరికీ బహిరంగసభే నాకు మాత్రమే ప్రేమ కవిత్వం అనుకొని మురిపిపోయింది...

అట్ల ఆడ ఉన్నన్నన్నాళ్ల సరస్వతికి కరపత్ర ప్రేమలేఖలు చేరవేసిండు అరుణ్.. నాలుగో దినం పొద్దుగాళ్ల జీబు అటు ఇటు గెలికి భాగాలు విప్పి ఫిట్ చేసి రిపేర్ చేశాననిపించి ఎల్ల లేక, ఎల్లలేక ఎల్లిపోయాడు అరుణ్.. పోయ్యేముందు అక్కడొక ఎప్రకాయిదముంచిపోయిండు ఆమె సూసెటుల్లుగా..

“కాళ్లున్నాయ్ నా పాదాలెటు బోయాయ్.. నినిడిశి ఒక్కడుగేయలేనూ” అని రాశుంది గండ్ల..

అతను రాసిన ప్రేమ వాక్య కరపత్రాలన్నీ దారానికి అంటించి తనగదిలో తోరణంలా కట్టుకుంది సరస్వతి... ఒక వైపు సభ సమాచారం మరోవైపు ప్రేమ వాక్యాలను చదువు తున్న ప్రతిసారీ ఆమెకు కొత్తగానే ఉంది.. ఇంకొన్ని రాసి పంపితే బావుండు అన్ని కలిపి ఒక బహిరంగ సభ అనే పేరుతో సంకలనం వేయిద్దును అనుకుంది...

గారోజు నుండి పెతిరోజు పేపర్ల బెట్టి, వీకీల పెట్టి ఎదో రకంగా గదే కరపత్రంపై తన ప్రేమ వ్యక్తం చేస్తూ పంపేవాడు.. డిశైకెల్లి ఎళ్లిపోయిండుగద మళ్ళీళ్ల బంపుతాండని ఆశ్చర్య పోయేది సరస్వతి.. వాటినిసదివి బద్రంగ దాసుకునేది సరస్వతి కానీ దేనికి రిఫ్లయ్ ఇవ్వలే... ఆమె తన లేఖలను తీసుకు నుడే తనప్రేమను సమ్మతించటం అని అతను అర్థం చేసుకున్నాడు..

గీఊళ్లనే సుట్టులకాడ ఉన్ననని గియ్యాల మాపటాళ్ల

మీగడీ కొట్టంలో జీబుకాడ ఎదురుసూస్తంటనని.. సద్గుల బతుకమ్మ రేపనంగ ఆమెకు లేఖపంపిండు అరుణ్...

అట్లా పోవడు ఇష్టంలేదు తనకు.. అతని ప్రేమంచే ఇష్టమే, అతనంటే ఇష్టమే కానీ.. అతని వాక్యాలంటే, కవిత్వమంటే అతనిలోని విష్వవ గుణమంటే, అతను తొడిగే ఎప్ర సాక్షా అంటే, అతను పరిచయం చేసిన చేగువేరా పుస్తకాలంటే మరీమరీ ఇష్టం.. కానీ అతన్ని ఏకంతంగా కలవటం ఏమాత్రం ఇష్టం లేదు.. అలాచేస్తే తన తండ్రి దొరతనమేం కాను, తనపై పాతికమందిగల తనకుటుంబం పెంచుకున్న ప్రేమేం కాను.. తన కుటుంబ గౌరవానికి మచ్చతెచ్చే పని తను చేయదలుచుకోలేదు.. ఆకర్షణకు కుటుంబ ప్రతిష్టను బలిపెట్టడు.. తను ఈ గడీ ఆడవడుచు.. అనుకుంటోంది.. కానీ ఆమె మనసు వివేకాన్నోడించింది.. అది ప్రేమ బలమో బలహీనతో..

అభ్య ఎంత సేపాయె ఎదురుసూడవట్టి అస్తవో రావో ఇగబోదాం అనుకుంటున్న.. అన్నాడు అరుణ్ సరస్వతి వైపు సూసుకుంట.. ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు సిగ్గు భయమూ ముంచుకొస్తున్నాయ్ అమెలో.. అతనికి చాలా దూరంలో నిలుచుంది.. ముఖానికి చెమటలు పడుతున్నాయ్.. ఇగో ఇటోచ్చి జీపెక్కు.. జీబుల గూసుంటే మహారాణిలెక్కుంటవు అన్నాడు అరుణ్ ఆమె తలపైకెత్తలేదు... రమ్మంటూ చెయ్యి చాపితే సిగ్గుపడుతూనే రానన్నట్లు తల అడ్డంగ ఆడించింది.. ఆమె స్థితి అర్ధం చేసుకున్నడు అరుణ్..

బహిరంగ సభ తేదీ దగ్గరపడుతోంది నేను మరో పది పదిహేను రోజుల వరకూ తను ఆ పనుల్లో బిజీగా ఉంటా.. నిన్ను ఒక్కసారి దగ్గరగా జూసి నాప్రేమ పట్ల నీ అభిప్రాయమేంటో కనుక్కొని వెళ్లిపోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఇక్కడకు రమ్మన్నా.. గిది తప్పయితే క్షుమించు అని అతనంటుండగా... ఆమె దగ్గరికొచ్చి తన చేత్తో అతని నోటిని మూసింది గట్ల మాట్లాడొద్దన్నట్లు... ఆ వెంటనే దూరం జరిగి వెళ్లిపోతుండగా.. థాంక్స్ అని అరుణ్ గొంతు వినపడటంతో.. వెనక్కు తిరిగి ఆగింది... ఒక్కసారి జీవేలో కూర్చో అనటంతో అరుణ్ ట్రైవర్ సీట్లో కూర్చోనేందుకు అటువైపెళ్లబోతుండగా... ట్రైవర్ సీట్లో కాదు.. అంది ఆవెంటనే ఇటువేపాచ్చి ఆ రోజు సరస్వతి కూర్చున్న సీట్లో కూర్చున్నాడు.. ఎప్రచొక్కలో భలే అందంగా ఉన్నాడు మహారాజులా అని తనమనసులో అనుకుంది గజ్జెల చప్పుడుతో పరుగెడుతూ ...

గడీలోకి బోయినంక చాలాసేపు ఆమె మనసు కుదురు పడలేదు తను అరుణ్ తో మాట్లాడటం ఎవళన్న చూసిన్నా.. అరుణ్ ఎవళ కంట్లపడకుంట గడీ దాటిండా శానసేపు తోక్కులాడింది... రాత్రి అన్నం దినేటప్పుడు తండ్రి ఇద్దరు కాకయ్యలు అవుపడకపోయేటూల్చే అడిగింది.. ఏమో అర్థంటు పనుండి ఐద్రావాద్ పోయిన్నని తల్లిజెప్పింది..

ఎంగిలిపూల నుండి బతుకమ్మలు రోజూ ఉంచే శివాలయం కాడి బాయిల ఇడుస్తరు.. మిగతాది 18లో..



మన

కంరస్వరాన్ని అను
సరించే ఎదుటి వ్యక్తి
మనపై ఒక
అభిప్రాయానికి వస్తాడు.

మన కంరస్వరం ఎంత సౌమ్యంగా, లేదా మృదువుగా ఉంటే తప్ప ఎదుటివ్యక్తిని ఆకట్టుకోలేం. ముఖాముఖిగా మాట్లాడుతున్నపుడు ఎదుటివ్యక్తి చెప్పే విషయాన్ని కూడా మనం శ్రద్ధగా వినాలి. ఆయన లేదా ఆమె మాట్లాడుతున్నపుడు పూర్తి ఆసక్తిని ప్రదర్శించాలి. వారు మాట్లాడడం ఆపి వేసిన తరువాతనే మనం మన మాటలు చెప్పాలి. ఎదుటివ్యక్తిని పూర్తిగా ఆకట్టుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. అందువల్ల మనం మాట్లాడే ప్రతి మాటను ఆలోచించి మాట్లాడాలి. మాట్లాడిన తరువాత ఆలోచిస్తే ప్రయోజనం ఉండదు. ఒకసారి మన నోటి నుంచి వెలువడిన మాటలను వెనక్కి తీసుకోలేం. అందువల్ల ప్రసంగించే సమయంలో జాగ్రత్త వహించాలి.

నేటి పోటి ప్రపంచంలో భావ వ్యక్తికరణకు అన్ని సంఘలు పెద్ద పీట వేస్తున్నాయి. ఒక వ్యక్తి కమ్యూనికేపన్ స్కూల్స్‌ను లోతుగా పరిశీలిస్తున్నారు. ఇంటర్వ్యూ సమయాల్లో అభ్యర్థి భావ వ్యక్తికరణకు ఆయన లేదా ఆమె చేసే ఉపాయానికి ప్రాధాన్యత నిస్తున్నారు. అయితే మనలో చాలా మందికి ఉపస్థించడం సరిగారాదు. ఇంటర్వ్యూ చేసే పెద్దలను మెప్పించే విధంగా ఉపస్థించడం సాధారణ విషయం కాదు. ఎందుకంటే మనం ఉపస్థించబోయే అంశంపై మనకు పూర్తి అవగాహన ఉన్నప్పుడే మాటలు ధారాళంగా నోటి నుంచి వస్తాయి. అవే ఎదుటి మనిషిని ఒప్పిస్తాయి. కొంతమందికి వేదిక మీద ప్రసంగించడం ప్రారంభించగానే చెమటలు పడతాయి. కొద్దిసేపటి తరువాత నోటి నుంచి మాటలు రావు. ఉపాయానం మధ్యలోనే ఆగిపోతుంది. అందువల్ల మనం ఏ అంశంపై ప్రసంగం చేయబోతున్నామో దానికి సంబంధించిన సమాచారమంతటిని తెలుసుకుని ఉండాలి. విషయాన్ని లోతుగా అధ్యయనం చేయాలి. అలాంటప్పుడే జంకు లేకుండా ప్రశాంతంగా ప్రసంగించగలం. ఇంటర్వ్యూ సమయంలో గాని, బహిరంగ వేదికలపై గాని మనం వ్యక్తం చేయబోయే విషయానికి అనుగుణంగా మన కంర స్వరం వుండేలా జాగ్రత్త పడాలి. ముందుగా ప్రేక్షకుల అసక్తిని చూరగానే అంశాలనే ప్రస్తావించాలి.

ఇదిలా ఉండగా కొత్తగా ఒక వ్యక్తిని కలిసినప్పుడు ఆయన రూపాన్ని చూసే ఒక అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరుచుకుంటాం. అలాగే మొదటిసారి కలిసినప్పుడు మీ కంరస్వరం సయితం ఇతరులు ఏర్పరుచుకునే అభిప్రాయాన్ని తీర్చిదిద్దుతుంది. మీ కంరస్వరం ఎలా ఉండన్న విషయం మీరు ఇదివరకు పట్టించుకుని ఉండక పోవచ్చు. కానీ ఒకసారి మీ కంరస్వరాన్ని మీరే పరిశీలించాలి. అది సౌమ్యంగా ఉండో లేదో లేదా దురుసుగా ఉండో గమనించాలి. ఒకవేళ మీ కంర స్వరం మీరు ఆశించిన

ఎలా ప్రసంగించాలి?

వికాసం

ప్రకారం లేనట్లయితే కంర స్వరాన్ని మార్పుకోవాలి. ఒక అద్దం ముందు నిలబడి మీరు ప్రసంగం చేయాలి. అదే సమయంలో మీ ఉపాయాన్ని రికార్డు చేయాలి. రికార్డ్ చేసిన ఉపాయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ వినాలి. దాని వల్ల మీరు చేసిన తప్పులు తెలుస్తాయి. వాటిని మీరు సరిదిద్దుకునేందుకు అవకాశం ఉంటుంది.

ఇక మీరు ఉపాయాన్ ప్రారంభించగానే ప్రధాన అంశాన్ని ముందుగా ప్రస్తావించాలి. ప్రేక్షకులు ఎలా స్పృందిస్తున్నారో గమనించాలి. అనేక మంది వ్యక్తులు మామూలుగా మాట్లాడే సమయంలో వారి కంరస్వరం ఒక రకంగా ఉంటుంది. తీరా వేదిక మీద ప్రసంగించే సమయంలో వారి కంరంలో మార్పు వస్తుంది. సహజమైన దోరణిలో కాకుండా ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ప్రసంగించాలని ప్రయత్నించినా అది కృత్రిమంగా కనిపిస్తుంది. ప్రసంగం చేస్తున్న సమయంలో ప్రేక్షకులు వేసే ప్రశ్నలకు ఏమాత్రం విసుగును ప్రదర్శించవద్దు. అది మీ పట్ల వ్యతిరేక భావానికి దారి తీస్తుంది. అదే విధంగా ఆ సభలో జరిగే ఎదైనా సంఘటన మిమ్మల్ని ఆవేశానికి గురి చేయవచ్చు. ఆ సమయంలో మీరు సంయమనం పాటించాలి. ప్రశాంతంగా ప్రసంగించడానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రసంగం చేస్తున్న సమయంలో మీరు పూర్తి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రదర్శించాలి. ప్రేక్షకుల ముందు నప్పుల పాలు కాకూడదు. ఆ సమయంలో మీ దృష్టంతా మీరు చేసే ఉపాయాన్పంపై మాత్రమే ఉండాలి. ఇంకొ ముఖ్య విషయం. ప్రసంగం మధ్యలో మీరు ప్రేక్షకుల కండ్లలోకి నేరుగా చూడవద్దు. వారిని అది ఇబ్బందికి గురి చేయవచ్చు. అందువల్ల మీరు వారి నుదుటిని గాని తలను గాని చూడవచ్చు. ఎల్లప్పుడు ఒక వైపున కాకుండా చుట్టూ చూడాలి. వీలైతే అటు ఇటు నడవాలి. ఉపాయాన్పం ముగుస్తున్న సమయంలో ప్రధాన అంశాలను మరో సారి ప్రస్తావించాలి. శ్రద్ధగా ఉపాయాన్పం విన్నందుకు ప్రేక్షకులకు కృతజ్ఞతలు చెప్పడం మాత్రం మర్చిపోవద్దు.

- జి.గంగాధర్సిర్పు, 8919668843



కవర్ సైట్

మానవ హక్కులు : వర్తమాన వాస్తవం

Plain paper లాంటి నీలాల గగనాన్ని మానవ హక్కుల నక్షత్రాలతో అలంకరిస్తే అవి అరుణ తారలై మెలిసిపోతాయి. అప్పుడు మనం అరుణారుణ ఆకాశం ఎంత అందంగా ఉంది అనుకుంటాం. సరిగ్గా అంతే! 'మానవ హక్కులు లేని ప్రజాసాధార్యాలు' పది కాలాలు నిలువలేవు. వెలవెలాపోతాయి. కానీ 'మానవ హక్కులు' అనే పదం రాజ్యానికి చాలా భయంకరంగా వినిపిస్తుంది. మనుషులతో పాటు ఈ పదం కూడా అణచివేతకు గురి అయింది. మానవ హక్కుల దినాన్ని డిసెంబరు 10న అంతర్జాతీయ సమాజం సంబరంగా జరుపుకుంటుంది.

మానవ హక్కులే స్త్రీల హక్కులు (Human Rights are Women Rights) అంటూ అంతర్జాతీయ మహిళా ఉద్యమాలు గొంతెత్తి చాటాయి. Gender based Violence మీద పిడికిలి బగించాయి. స్త్రీల మీద జలగే అన్ని రకాల హింసను ఖండిస్తూ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా స్త్రీలు 16రోజుల పాటు (నవంబరు 24 నుండి డిసెంబర్ 10) కాంపెయిన్ నిర్వహిస్తారు. స్త్రీల హక్కుల గురించి చర్చిస్తారు. ఈ హక్కుల స్ఫురాను మనకు అందించిన మాత్ర సంస్థ గురించి మాట్లాడుకుందాం...



- మహాజబీన్

ప్రముఖ రచయిత్రి, కవయిత్రి, సామాజిక వేత్త, మానవ హక్కుల న్యాయవాది.

Declaration of Human Rightsని ఆమోదించింది. ఇది ఒక International Law. ప్రపంచ దేశాలు అన్ని దీన్ని ఆమోదించి, అమలు జరపాలి. ఇందులో 30 Articles ఉన్నాయి. దాదాపు అన్ని Articles వ్యక్తి స్వేచ్ఛ, సమానత్వం గురించి మాట్లాడుతాయి. హక్కుల పునాది మీద UN Declarationని సుస్థిరం చేస్తాయి. 75 సంాల పాటు ప్రపంచ దేశాలతో కలిసి, శాంతి సమానత్వం కోసం పని చేసిన UN ఈ సంవత్సరం వేదుకలు చేసుకుంది. Thankyou United Nations అంటూ ప్రపంచ దేశాలు సందేశాలు పంపాయి. మానవ హక్కుల గురించి మాట్లాడుకోవడమంటే UN గురించి మాట్లాడుకోవడమే. ఈ 75సంాల కాలంలో UN ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఎన్నో మంచి పనులు చేసింది. చాలా

ఐక్యరాజ్యసమితి (United Nations) ఏర్పడి 75 సంవత్సరాలు అవుతుంది. మన దేశానికి స్వాతంత్యం వచ్చి కూడా దాదాపు 75 సం|| అవుతుంది. UN 1948 అక్టోబర్ 10న Universal

యుద్ధాలను అపీంది. శాంతి చర్చలు జరిపింది. పేద దేశాలకు Humanitarian Aid అందించింది. రాజకీయ అస్థిరత, అంతర్ యుద్ధాలు చోటుచేసుకున్న ప్రాంతాలకు Peace Keeping Missionని పంపి, శాంతిని పునఃస్థాపన చేసింది. స్ట్రీల ఉద్యమాలకు, సామాజిక సేవ సంస్థలకు చేయుతనిచ్చింది. ఇప్పుడు ప్రత్యేకంగా UN స్ట్రీల విభాగం ఏర్పడింది. ఒక దశాబ్ద కాలం చేసిన పనిని United Nationsతో పాటు UN Women@10 కూడా ఉత్సవాలు జరుపుకుంటుంది. ఈ పనులన్నీ మానవ హక్కుల Charterలో భాగమే. UN చేసే ప్రతి పనిలో, ప్రతి Policyలో మానవ హక్కులు అంతర్భాగం. UN నిర్వహించిన ప్రపంచ స్ట్రీల సదస్యులు నేను ఆహ్వానాన్ని అందుకున్నాను. 2000 సంగాలో

కొన్ని తేదీలు అలా గుర్తుండిపోతాయి. కొన్ని సంతోషాన్నిస్తే కొన్ని మాయని గాయం చేసి విషాదాన్ని మిగులుస్తాయి. అక్షోబర్ 2న గాంధీ జయంతిని మనం జరుపుకుంటాం. భారతీయులకు అది గాంధీ పుట్టిన రోజు అని మాత్రమే తెలుసు. కానీ ప్రపంచానికి అది నాన్ వయోలెన్స్ దే. యునైటెడ్ నేషన్స్ దాన్ని శాంతి దినోత్సవంగా జరుపుకుంటుంది. అలాగే అక్షోబర్ 24 యునైటెడ్ నేషన్స్ ఆవిర్ధవించిన రోజు. డిసెంబర్ 10 మానవ హక్కుల దినోత్సవం, డిసెంబర్ 6 భారతీయ లొకికస్వప్నం కుప్పకూలిన రోజు. ప్రజాస్వామిక చరిత్రకు గాయాన్ని చేసి ఒక మాయని మచ్చగా మిగిలిన తేది. జాతిపిత గాంధీ కన్న కలలు సమసి పోయిన రోజు.

స్వాయంగ్రామిక, అమెరికాలో జరిగిన ఈ సదస్యులో నేను పాల్గొన్నాను. Femisinst కవయిత్రిగా, మానవ హక్కుల Advocateగా United Nations Head Quartersలో జరిగిన ఈ సదస్యులో నా గొంతు వినిపిం చాను. మీనా అలెగ్జాండర్ లాంటి ప్రపంచ స్థాయి కవయిత్రులతో కలిసి మాట్లాడడం, నా కవిత్వం వినిపించడం అంతర్జాతీయ వేదిక మీద ఒక మంచి జ్ఞాపకం. ఈ సదస్యులో అనేక రంగుల్లో



స్ట్రీలను

(Women

of colour)

చూసాను. ఇది ఒక మరుపురాని అనుభూతి. ఈ ప్రేరణతో “డాటర్స్ కింగ్డమ్” అని ఒక కవిత రాసుకున్నాను. ఈ స్ట్రీల సదస్య నాకు ప్రపంచాన్ని చూపించింది. నాకు అమెరికాని పరిచయం చేసింది. దీని వల్ల మానవ హక్కుల నేపథ్యం, దాని పరిధి మరింతగా నాకు అవగతమైంది.

శాంతి, రక్షణ (Peace and Security) లాంటి కీలక విభాగాల పరిరక్షణ కోసం, ఇందులో సుస్థిరతను సాధించడంలో మానవ హక్కులు ప్రధాన భూమిక నిర్వహాన్తాయి అని UN Human Rights Charter చెప్పుంది. 75 సంవత్సరాల కాలం చిన్నదేమీ కాదు. UN ఎంతో సాధించింది. ఇంకా సాధించాల్సింది, చేయాల్సిన పనులు ఎన్నీ ఉన్నాయి. Cross Boarder Terrorism, Trafficing, Protection of Minorities లాంటి అంశాల మీద ఇంకా UN పట్టు సాధించాల్సిన అవసరం ఉంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా హింస ఎక్కువ అయింది. Violence is a Global Phenomenon. మానవ సమాజాన్ని వినాశనం వైపుకు తీసుకువెళ్తుంది హింస. ఈ విషయాన్ని UN అలక్షిం చేస్తే, మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనలు జరిగే అవకాశం ఉంది. అలాంటప్పుడు ప్రపంచ దేశాలు ప్రమాదంలో పడిపోతాయి. అయితే ప్రపంచ దేశాల సమిష్టి సహకారంతో మనం UNతో కలిసి ప్రపంచ శాంతిని, సుస్థిర అభివృద్ధిని (Sustainable Development) సాధించగలం.

రాజ్యాలు, రాజకీయాలే కాకుండా, UN Frame Workలో స్ట్రీల హక్కులు, పిల్లల హక్కులు, Rights of the Senior Citizens, Persons with Disabilities లాంటి అంశాలు కూడా ఉన్నాయి. UNICEF లాంటి సంస్థలు పిల్లల హక్కుల కోసం (Convention on the rights of the Child) పని చేస్తున్నాయి.

ప్రపంచమంతా కరోనా వైరస్ వ్యాపించి దారుణ ఆరోగ్య పరిస్థితులు



సంభవించిన సందర్భంలో, ప్రపంచ దేశాలన్నీ కష్టపరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న సందర్భంలో, అనేక సమస్యలు, ఆర్థిక మాంధ్యం, ఆరోగ్య సంక్లోభం లాంటి అగమ్య గోచరసందర్భంలో యునైటెడ్ నేషన్స్ 75 సంాల వార్ల్డ్ ట్రైనిపంలో అడుగు పెట్టింది. నిజంగా ఇది ఒక చాలెంజ్ లాంటి సమయం. దీన్ని అందరం కలిసి ఎదుర్కొవాలి. స్ట్రీల ఉద్యమాలకు కార్బోవరణ ప్రణాళికలను ఇచ్చి, స్ట్రీల పోరాటాలకు దారిచూపించిన UN ఈ రోజు మనకు ఒక శాంతి దేవత. ఈరోజు Climate Crisis అనేది ప్రపంచ దేశాల ముందు పెను సవాలుగా నిలబడింది. దీన్ని ఎదుర్కొని, మరింత మెరుగైన జీవనం కోసం, పరిశుద్ధ వాతావరణం కోసం UN ప్రపంచ దేశాలకు 17 లక్ష్యాలను (2015) ఇచ్చింది. వీటిని రాబోయే 10 సంాలలో (2030) ప్రపంచ దేశాలు సాధించాలి. ఈ లక్ష్యాలను UN-SDGs అంటారు. అంటే Sustainable Development Goals. ఇప్పుడు మన దేశం గురించి మాటల్లడుకుంటే, వీటిని మనం నిజంగా రాబోయే 10 సంాలలో సాధించగలమా? గత రెసంలా కాలంలో ఏం సాధించాం SDGsకు సంబంధించి? పర్యావరణానికి సంబంధించి, ఇప్పటికే చాలా దేశాలు చాలా సాధించి, ముందుకు వెళ్లిపోయాయి.



మన మాతృభూమి గురించి అలోచిస్తే...

మనం ఎప్పటికైనా పెద్ద దేశాల పక్కన తల ఎత్తుకు నిలబడగలమా అనిపిస్తుంది. ప్రపంచానికి మనం పెద్ద ప్రజాస్ాయామిక దేశం. కాని మనకు మాత్రం పేద భారతదేశం సంపన్న India అనే రెండు రకాలుగా మన దేశం కనిపిస్తుంది. అంటే వర్గ వైపుమ్యాలు, పేద, గొప్ప తారతామ్యాలు బాగా పెరిగిపోయాయి. పేద వాళ్ళ మరింతగా ‘దారిద్ర్యరేఖ’ దిగువకు వెళ్తున్నారు. Neo rich పెరుగుతుంది. కులం, మతం ప్రాధాన్యత పెరిగిపోయింది. మైనారిటీల మీద, స్ట్రీల మీద హింస పరాకాప్తకు చేరుకుంది. అడుగడుగునా పేదరికం కనిపిస్తుంది. దీంతో పాటు హక్కుల అణచివేత తీవ్రస్థాయిలో కనిపిస్తుంది. ప్రశ్నించడమే దేశ డ్రోహమవుతున్న చారిత్రక సందర్భంలో మనమన్నాం. నేరస్తులు స్వేచ్ఛగా బయట తిరుగుతుంటే, సమాజానికి పనికి వచ్చే నాలుగు అక్షరాలు రాసుకునే కవులు, రచయితలు, కళాకారులు, మేధావులు నిర్వంధాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు.

కరోనా లాక్డౌన్ సందర్భంలో కార్బూకులు ఎలా రోడ్డున పడ్డారో మనం చూసాం. కార్బూక హక్కుల చట్టాలను కుదించి వేయడం ద్వారా వాళ్ళ శ్రమదోషికి అవకాశం కలుగుతుంది. ఈ అవకాశాన్ని కార్బోరేట్ సంస్థలకు కలిగించడం ద్వారా ప్రభుత్వం కార్బూకుల హక్కులను కాలరాసి, హక్కుల ఉల్లంఘనలకు పాల్పడుతుంది. అలాగే రైతులు ఎన్నో సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. అవి చాలవన్నట్టు, ఏ మాత్రం రైతులకు పనికిరాని కొత్త చట్టాలు

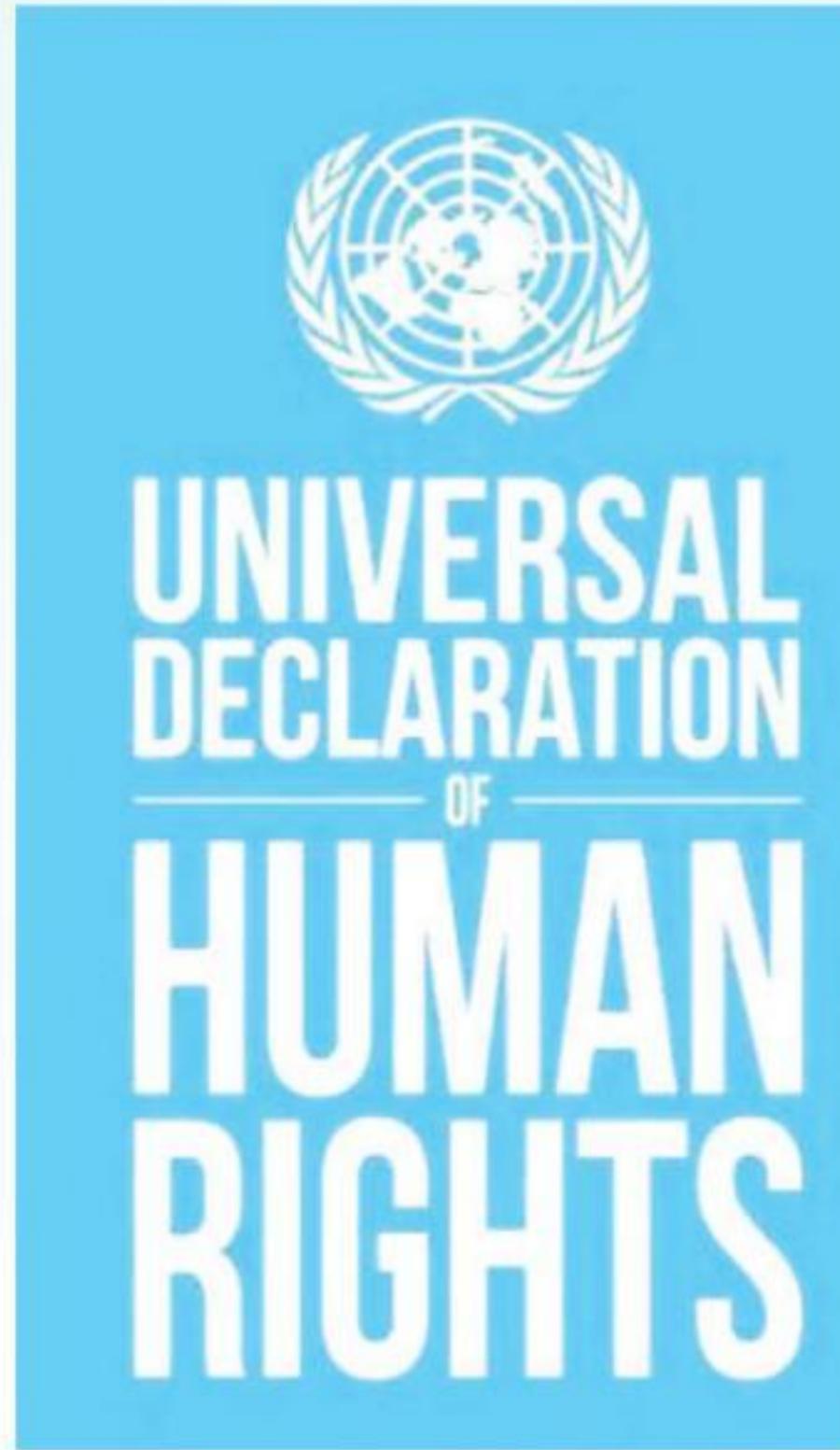


తెచ్చి, మరింతగా రైతుల జీవితాలను అల్లకర్మలం చేస్తుంది ప్రభుత్వం. Globalization విధానాల వల్ల వ్యవసాయం అడుగంటి పోయింది. దేశంలో వ్యవసాయం లేకపోవడమంటే, వ్యవసాయ ఆధారిత ఉత్పత్తి తగ్గిపోవడమంటే ప్రజల జీవితాలు ప్రమాదంలో పడిపోవడమే. ఆహార భద్రతక (Food Security) తీవ్ర విభాతం కలుగుతుంది. ఇది మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనకు దారి తీస్తుంది. స్వేచ్ఛగా మాటల్లాడే హక్కు ఎలాగూ లేదు, కనీసం వాళ్ళ వీలునుబట్టి ఏ పంట పండించుకోవాలో నిర్ణయించుకునే హక్కు కూడా లేదు రైతులకు. అలాగే దేశంలోని పేదవాళ్ళకు, దిక్కుమొక్క లేని దీన జనానికి ఏం దొరికితే అది అంటారు. ఈ రోజు India's Food Politics మనల్ని శాసిస్తున్నాయి. మనం ఏం తినాలో చెప్పున్నాయి. పేద భారతదేశంలో అందరికి మటన్ బిర్యానీ, తండూరీ చికెన్, ఫిష్ ప్రై లాంటివి దొరకవుగా! ఈ ఆహార పదార్థాలు సంపన్నులకు మాత్రమే పరిమితం. పేదవాళ్ళ ఏం దొరికితే అదే తింటారు. సజీవంగా ఉన్న నిలువెత్తు మనిషిని ఈ ఆహారం తినడానికి వీలులేదు అంటూ చంపేసిన ఉదంతం దేశ ప్రజలు మరిచిపోలేదు. నా మాతృభూమిలో జరుగుతున్న ప్రతీ మానవ హక్కుల ఉల్లంఘనకు చరిత్ర సాక్షిగా ఉంది. అంతర్జాతీయ సమాజం నిసితంగా దీన్ని గమనిస్తుంది.

UN ప్రతి దేశానికి ఇచ్చిన సుస్థిర లక్ష్యాల (Sustainable Development Goals -SDGs)లో

భాగంగా ఒకమాట పదేపదే అంటుంది. అది Leaving No one Behind అని. ఎవర్ని వెనక్కి వదిలేయుట్టు, అందర్ని అభివృద్ధిలో భాగస్వాముల్ని చేయండి అని. మరింత స్వప్తంగా అర్థం అయ్యేటట్టు మాటల్లాడుకుంటే - మైనారిటీలను, దళితులను, ఆదివాసీలను, పేదవాళ్ళను అణచివేయుట్టు, వాళ్ళను జన జీవన ప్రవంతిలో కలపండి అని అర్థం. అందుకే, ఇంత స్వప్తంగా ప్రజల గురించి ప్రపంచ దేశాలకు యూనైటెడ్ నేషన్స్ సందేశం ఇచ్చింది. కాబట్టి, ఈ రోజు ప్రపంచ ప్రజలు UNని అభినందిస్తున్నారు. The Future We Want, The UN We Need అంటూ. దేశాల మధ్య దౌత్యసంబంధాలను (Diplomatic Relations) పటిష్టం చేస్తూ, సరిహద్దు దేశాల మధ్య శాంతిని నెలకొల్పుతూ ఈ రోజు UN అందరి మనులను అందుకుంటుంది. 2019లో మన దేశానికి UN Military Gender Advocate Award అవార్డు వచ్చింది. ఇది సైన్యంలో ట్రైల చైతన్యం కోసం ఇస్తారు. UN@75 Declaration calls for Multilateralism to Achieve Equal, resilient World. అవును, నా దేశం కూడా ఇదే కోరుకుంటుంది. భిన్నత్వంలో ఏకత్వం, Cultural Pluralism. మానవత్వ పరిమళాలు వెదజల్లే మానవ హక్కుల తోటలా మనం మన మాతృభూమిని తీర్చి దిద్దుకుందాం. నిజమైన ప్రజాస్వామిక దేశంలా ప్రపంచం ముందు నిలబడడాం.

ఈ రోజు UN అందరి మనులను అందుకుంటుంది. 2019లో మన దేశానికి UN Military Gender Advocate Award అవార్డు వచ్చింది. ఇది సైన్యంలో ట్రైల చైతన్యం కోసం ఇస్తారు. UN@75 Declaration calls for Multilateralism to Achieve Equal, resilient World. అవును, నా దేశం కూడా ఇదే కోరుకుంటుంది. భిన్నత్వంలో ఏకత్వం, Cultural Pluralism. మానవత్వ పరిమళాలు వెదజల్లే మానవ హక్కుల తోటలా మనం మన మాతృభూమిని తీర్చి దిద్దుకుందాం. నిజమైన ప్రజాస్వామిక దేశంలా ప్రపంచం ముందు నిలబడడాం.





శలీరాన్ని

కప్పి ఉంచుకొమ్ముని సభ్య సమాజం
మనిషిని కోరుతుంచి. నగ్నత్వాన్ని పశుగుణంగా
మానవ సమాజం పరిగణిస్తుంది. సిగ్గు అన్నది మనిషిని
జంతువుని వేరు చేసే గుణం. అయితే నగ్నత్వాన్ని ఎంతో
అసహ్యంచుకోవడానికి అలహాటుపడి మనిషి, తన మనుసు కూడా కప్పి
పుచ్చి ఉంచుకొవడం నేర్చుకున్నాడు. మనుసులోని ఆలోచనలను,
తనలోని ఎన్నో ఇతర గుణాలను పరిధా చాటుకు నెట్లి శలీరాన్ని
నగ్నం చేసుకుంటూ పోతుంచి ప్రస్తుత ఆధునిక సమాజం. ఇప్పుడు
శారీరిక అర్థనగ్నత్వం ఒక స్టేట్స్ సింబల్. మనుసు, మనిషి
అనులు స్వరూపాన్ని కోలికల్చి స్వభావాన్ని ఎంతగా
కప్పిపుచ్చుకుని ఉంటే అంత సభ్యత గల పాళ్లం
అనిపించుకుంటున్నాం.

పి.జ్యోతి, 9885384740

కప్పుకోవలసిన దాన్ని విపులుని, విపువలసిన వాచిని కప్పుకుని
మనిషి ఒక నాటకీయ జీవితాన్ని గడుపుతున్నాడు. నగ్నత్వాన్ని ఒక
పక్క ఆరాధిస్తూ, మరో పక్క అదే స్థాయిలో అనస్థాయిచుకుంటా ఒక
రకమైన అయోమయ వాతావర రణంలో జీవిస్తున్నాం. ఆర్కమైన
వసరులున్న స్థాయి సమాజంలో నగ్నత్వం ఒక ఘాషన్, దాన్ని
అస్వాదిస్తుంది సమాజం. కాని దిక్కు లేక, బతకలేక కూటి కోసం
వలువలును పక్కన పెట్టే పేద వర్గాన్ని అతి హేయంగా చూస్తుంది
ఇదే సమాజం. నగ్నత్వం కూడా డబ్బు ఆధారంగా హెయాను
సంక్రమించుకుంటుంది. మన వృత్తిని, మైత్రికతను, నీతిని, కేవలం
డబ్బు మాత్రమే నియంత్రిస్తూ కాపిస్తుంది.

బ్రత మరో స్తోతో తన ఎదుటే తిరుగుతుంటే, ఆ ప్రీ మతులో
పడి భార్య నగల నుండి ప్రతి బత్కాటి అమెకే చేరుకొనుటాటే, కానీ సాంకేతికమైన
అవసరాలు తీరక తాను తన బిడ్డ బాధపడుతుంటే యమున అనే
ఒక పేద ప్రీ, మరో రారి లేక భర్తను ఎదిరిస్తుంది. బిడ్డ భవిష్యత్తు
కోసం, అటని చదువు ఆగకుండా సాగడం కోసం అపాంకరంతో
కొట్టుకుంటున్న ఆ భద్రసు నడివేధిలో నిలిపిస్తుంది. కాని ఉంచుకున్న
ప్రీ ముందు, ఊరిజనం ముందు ఆ బ్రత అమె మొహం ఏద

ఉమ్మేస్తే ఆ ఆవమానాన్ని
సహించలేక, నీటిలో దూకి చావాలని
అనుకుంటుంది. కాని తాను
చనిపోతే తన బిడ్డ అనాధ అవతాడని, తన శలీరాన్ని ఆ నీటితో
కడుకుని, అవమానాన్ని దిగమింగుకుని ఆ కొడుకు కోసం
ఊరు వదిలి, దూరు మట్టరికం
ఉన్న తన పిన్ని దగ్గరకు ముంబయ్య
చేరుకుంటుంది. పిన్ని ఇంటో ఉండి
బిడ్డను చదివించుకోవడానికి వని
వెతుక్కుంటుంది. కాని పని



శ్రీ ప్రేమను సావ్యర్థంగా వాడుకునే

కుటుంబ సంబంధాలను నగ్నంగా నిలబెట్టేన మరాలీ చిత్రం



దూరంగా బెరంగాబాద్ పంపిస్తుంది. కొడుకు వెళ్లనని
మొండికి స్తాపు. అమె పిన్ని బలవంతంగా అతన్న
బెరంగాబాద్ పంపిస్తుంది. ఆ తరువాత అక్కడ నుండి
డబ్బు కోసం తప్ప ఆ కొడుకు తల్లికి పోనే చేయడు.
అమెతో మాటల్లాడాలని ప్రయత్నించడు. ఇంకా ఇంకా డబ్బు
కావాలని, తన అవసరాలు పెరుగుతున్నాయి ఎక్కువ డబ్బు పంప
మని అతను అడగడం మొదలవుతుంది. కొడుకు అవసరాలు
పెరుగుతున్నాయి డబ్బు ఎక్కువ పంపాలని యమున కాలేజ్
కాపండా పర్సనల్ పెయింటర్స్ కూడా మాడలగా ఉండడానికి
ఒప్పుకుంటుంది. ఎక్కువ గంటలు పని చేస్తుంది. ఇశ్లోలో పనికి
ఒప్పుకుంటుంది. సంపాదించిన ప్రతి పైసా కొడుక్కి పంపిస్తుంది.
కొడుకు అవసరాలు పెరుగుతూనే ఉంటాయి. అమెని రోజు పరిశీ
లిస్తూ అమెను అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేసే ఆ స్వాడెంట్
మాత్రం అమెను మాడలింగ్ కోసం వెళ్లాలిన ప్రతి చేండు
జాగ్రత్తగా తీసుకుని వెటుతూంటాడు. అమెను నిత్యం కనిపిట్టుకుని
ఉండడు.

ఒకసారి ఒక పెద్ద చిత్రకారుడు అమెను మాడలగా ఇంటికి
పిలివించుకుంటాడు. ఈ పాత్ర ఎమ్.ఎఫ్.పుసెన్ను పోలి
ఉంటుంది. కాళ్ళకు చెప్పులు లేకపండా నడవడం, నూడ్ పెయింటింగ్లో అతని ప్లైర్ హుసెన్ గారిని పోలి ఉన్నా సినిమాలో
సెస్పార్ కోసం కాపచు ఆ పాత్ర పేరు మార్పడం జరిగింది. అతను
అమెకు ఎక్కువ డబ్బును కొరపంగా ముట్టజెబుతాడు. అమె
ఉన్నతుసేపు అమెను ఒక వ్యక్తిగా, స్రీగా, మనిషిగా గారివిస్తాడు.
అతను చూపిన ఆదరణ ఆర్టిష్ట్ పట్ల అమెలో గారపభావాన్ని
నింపుతుంది. తాను చేస్తున్న పని అంత నీచ్చెంది కాదని అమె
నమ్మడం మొదలెవడుతండి. అందుకే స్టూల్స్ ఒక వర్గం వారు
దాడి చేసి నూడ్ పెయింటింగ్ మహిమాలని విచ్చార్పులను గాయ
పరిచి, బెదిరించి వెళ్లిన తరువాత కూడా అందరికన్న ముందు
అమె పని ముఖీ మొదలెదుతుంది. అందరి గారవాన్ని అట్టిని
గాయపరుస్తుంది. అక్కడ ఉన్న ఆర్టిష్ట్ చెంపపై ఒక దెబ్బ వేస్తాడు.
సినిమా ఇశ్లోలో ముస్తుంది. ఇంతకి అతను ఆ చెంప దెబ్బ
ఎవరిని కొళ్ళినట్టు, తన లహంకారాన్నా తనలోని మేల్ పొజిషన్
నెన్నో అస్తుది మనకే పదిలేసాడు దర్శకుడు. ఆ చెంపదెబ్బతో
అతను చెప్పులనుపున్నది చేపేసాడు. కొన్ని గంటలు ఒక సగ్గు
తల్లిరంగా కనిపించడం అటనిలోని అపోన్ని
గాయపరుస్తుంది. తల్లి డబ్బును వెళ్లాలిన ప్రతి చేండు
జాగ్రత్తగా తీసుకుని వెటుతూంటాడు. కొన్ని గంటలు ఒక సగ్గు
శరీరం ముందు ఉండి కూడా ఆ శరీరంలోని మనుసు
చూడగలిగిన ఆ స్వాడెంట్ ఇచ్చిన పాటి గారవం కూడా ఇష్టిని ఆ
రక్తం పంచుకుని పుట్టిన పుత్రరత్నం కొళ్ళిన అ చెంపదెబ్బ అతనిలో
మేలోలోతున్న మనస్సుల్లిని ముఖీ బెదిరించి ప్రమాదునికి
ఉపయోగించినది. తల్లి డబ్బును, శ్రమను, బిడ్డ అనే పాక్కుతో

అమె కొడుకు డబ్బు సంపాదించడానికి దుబాయ్ వెళ్లాని, చదువు
పడి భార్య నగల నుండి ప్రతి బత్కాటి అమెకే చేరుకొనుటాటే, కానీ సాంకేతికమైన
అవసరాలు తీరక తాను తన బిడ్డ బాధపడుతుంటే యమున అనే
ఒక పేద ప్రీ, మరో రారి లేక భర్తను ఎదిరిస్తుంది. బిడ్డ భవిష్యత్తు
కోసం, అటని చదువు ఆగకుండా సాగడం కోసం అపాంకరంతో
కొట్టుకుంటున్న ఆ భద్రసు నడివేధిలో నిలిపిస్తుంది. కాని ఉంచుకున్న
ప్రీ ముందు, ఊరిజనం ముందు ఆ బ్రత అమె మొహం ఏద

ప్రీ ముందు, ఊరిజనం ముందు ఆ బ్రత అమె మొహం ఏద

అమెలో ఎన్నో ప్రశ్నలు మొదలవుతాయి. అమెను అర్థం
చేసుకున్న స్వాడెంట్ మిల్లడు ఇష్టుడు అదే కాలేజీలో
ప్రాపెసర్ అవుతాడు. అతనితో అమె చివర్లో చేసే
సంభాషణ సినిమాకే ప్లాట్‌టైట్. “నా బిడ్డను
చదివించుకోవాలని నా కోరిక. డబ్బుదేముంది అందరూ
సంపాదిస్తారు, కాని డబ్బుతో పాటు పొట్టులు, సంస్కారాన్ని నా
బిడ్డ సంపాదించాలనుక



దోచుకుని

ఆమె శరీరాన్ని చూసి

అది వ్యభిచారానికి పనికి వస్తుందని నిర్ణయించుకున్న ఆ సగటు మగాడు, స్త్రీ శరీరాన్ని మరో దృష్టితో చూడగలగడం చేతనయిన మరో మగాడిని చూసి భరించలేక ఆ చెంపదెబ్బు అక్కనుతో కొట్టి ఉండవచ్చు. కాని ఆ ఇష్టరు మగాళ్ళల్లో ఆ స్త్రీని న్యాయం చేసిన వారి ఎవరు అన్న చర్చ ఇక ఆ చెంపదెబ్బు తరువాత మనకు అర్థమయి తీరుతుంది.

యమున భర్త నిరాదరణను భరించి చావాలా, బతకాలా అనుకున్పుడు బిడ్డ కోసం ఆ అవమానాన్ని దిగమింగి బతకడానికి నిశ్చయించుకుంటుంది. మొదటిసారి న్యాయిగా నిలబడవలసి వచ్చి నప్పుడు ఆమెకు గుర్తుకు వచ్చింది, తన మానం, తన సిగ్గు కాదు, బిడ్డ అవసరం, భవిష్యత్తు. ఆ సంపాదించిన డబ్బు లెక్కపెట్టుకున్న ప్రతిసారి ఆమెకు బిడ్డను ఏదో పెద్దవాడిని చేయాలన్న కోరిక తప్ప తన జీవితం, తన జీవితానికో అర్థం ముఖ్యం అనిపించలేదు. అందుకే ఆ బిడ్డ చేసిన అవమానంతో బతకడమే దండగ అనుకునే స్థితికి చేరుకుంది. ఎంతమంది తల్లులు బిడ్డల కోసం భర్తల చేతులో అవమానాలుపడి బిడ్డలేదో ఉధరిస్తారని వారి కొసం తమను తాము మర్చిపోయి జీవితాలను ఆ బిడ్డలపరం చేస్తునారు. ప్రేమ అన్నది మనిషిని బానిసగా మార్చుకూడదు. వ్యక్తిగా మరల్చుగలగాలి. వ్యక్తి త్వాలను చంపుకుని సంపూర్ణంగా మరోకరి అధీనం అయ్యేంతగా స్త్రీలు ప్రేమించిన ప్రతిసారి వారికిలాంటి అనుభవాలే లభిస్తాయి. ఎక్కడో అరకొరగా ప్రేమకు బదులు ప్రేమ పొందగలిగిన మాతృమూర్తులు కనిపిస్తారేమో.

తల్లి గర్భంలో ఉన్నంత వరకే ఆ బిడ్డ ఆ స్త్రీ సొంతం. భూమి మీద పడ్డ మరుక్కణం సమాజం ఆ బిడ్డను ప్రభావితం చేస్తా పోతుంది. ఆవని మందలో కలుపుకోవడానికి దూడను ఉపయోగిం చుకునే నీతే ఈ సమాజానిది. ఆ దూడ కోసం

ఆలోచించకుండా మందలోకి దూరిపోతుంది ఆవు. బందీ అయిపోతుంది. మాతృత్వం అన్న ఊచిలో చాలామంది స్త్రీలు అలా కూరుకుపోయినవారే. తమను తాము బలి చేస్తుకునేవారే.. యమునకున్న నమ్మకాలను వమ్ము చేసి, ఆమెలోని ప్రేమను, జీవితేచ్చను ఒలిచి పడేసి ఆమె ఆత్మను నగ్గం చేసి ఒంటరిని చేసి నిస్సహయురాలిగా మార్చిన ఆమె భర్త, కొడుకు ఆమెను నగ్గంగా నిలబెట్టారు కాని ఆమె చేత వలువలు విప్పించిన ఆమె ఉద్యోగం మాత్రం కాదు. ఆమె మరణించిన తరువాత కూడా ఆమెకొక ఐడెంటిటినీ ఆమె వృత్తి, ఇంకా ఆమెను చిత్రించిన ఆ స్వాడెంట్స్ మాత్రమే ఇవ్వగలిగారు. ఫలానా వారి భార్య గానో ఫలానా వారి తల్లిగానో మిగిలిపోవాలని ఆమె తపనపడ్డా ఆమె ఒక న్యాయ మాడల్గా సంపాదించుకున్న స్థానం మాత్రమే ఆమె సొంతం కాని, ఆ భార్య, తల్లి అన్న కితాబులు ఆమెను వ్యక్తిగా కూడా బతకనివ్వలేదు.

ఈ సినిమాను రవి జాదవ్ అనే దర్శకుడు మరాటిలో తీసారు. న్యాయ సినిమా అని ఏదో ఊహిస్తా వెళ్వలసిన అవసరం లేకుండా, చాలా నీటగా బేలెస్స్టిడ్గా మన భాషలోని ప్రేమకథలలో తప్పకుండా ఉండే స్థాయి నగ్గత్వం ఎక్కడా కనిపించనంత నిండుగా తీయగలిగిన వారి ప్రతిభ సూపర్. కళ్యాణి మూలే యమున పాత్రలో నటిస్తే, ఆమె పిన్నిగా ఛాయా కాదం కూడా గొప్పగా నటించారు. అన్నీ ట్రాజిక్ సీసను దర్శకుడు నీటితో ముడిపెట్టడం బావుంది. యమున జీవితంలో ప్రతి అలజడి నీటి మధ్యనే సాగింది, భర్తను మొదటిసారి మరో ప్రీతో ఆమె నీటిలోనే చూస్తుంది. భర్త చేసిన అవమానాన్ని అదే నీటితో కడుక్కుంటుంది. ముంబాయిలో ఆమె జీవితం అంతా మరుగునీటి పక్కన గడుస్తుంది. చివరకు అదే నీటిలో అంతమవుతుంది. ఎన్ని నీటి బొట్టను కళ్ళలో నింపుకుంటే తప్ప స్త్రీ జీవితం సాగగలదు? ఎన్నీ కన్నీళ్ళను కారిస్తే తప్ప ఆమె మనసు మంట ఆరగలదు? భర్త నుండి, బిడ్డల నుండి ప్రేమ కోసం ఎదురుచూస్తా తమకోసం తాము జీవించవచ్చనే విషయాన్ని మర్చి పోయే తల్లుల కథ న్యాయ మరాటి సినిమాలోని ఈ యమున పాత్ర.



గిలుపు గీతం

డారిపక్కనే ఉద్యానవనం మధ్య మంచి భవనం. కల్లాకపటం లేని సీతాకోకా చిలుకల్లాంటి పసిపిల్లలు. విద్యార్థులని జ్ఞానంతో కాస్తు చేసే తోట మాలుల్లాంటి ఉపాధ్యాయులు. ఆకలి తీర్చే కనుతల్లిలాంటి మధ్యాహ్న భోజన వంట మనుషులు. బడిగంట కొట్టినంత సుళు వుగా ఆలస్యం గాకుండా అన్ని పనులు సవ్యంగా చక్కదిద్దాలని తాపత్రయపడే పెద్దసార్తతో వేములఘుట్ పారశాల రోజు రెండేండ్లకో సారి జరిగే సమ్మక్క సారక్క జాతరను తలపిస్తుంటది.

డా. సిద్ధంకి యాదగిరి, 9441244773



అంకితభావానికి పెట్టింది పేరు, చూడగానే తెలుగు పండితుడని తెలిపే ఆహార్యం, రేపటి పౌరులని తీర్చిదిద్దాలనే ఓదయ్య సారు. ప్రార్థన ముగియగానే ఆఫీన్ నుంచి హోజరు రిజిష్టరు, చాక్ పీసు, డస్టర్టో తోమిమ్మిద తరగతి గదిలో అడుగు పెట్టగానే విద్యార్థులంతా ఎప్పటిలా లేచి నిలబడి వంద కోకిలలు గుంపుగా పాడినట్లు “గురు బ్రహ్మ...” శ్లోకం పూర్తికాగానే సప్త స్వరాలు గుంపుగా పలికినట్లు “శోదయం సార్” అని అన్నారు.

“శుభోదయం. కూర్చోండి. కూర్చోండి” అంటూ వేదిక ఎక్కి బల్ల మీద టక్, టక్ అని ఒక్కటోక్కటిగా పెడుతూ విద్యార్థుల్ని చెయి సైగతో కూర్చోమన్నాడు. అపెండెన్స్ రిజిష్టర్ తెరిచి హోజరు తీసుకుంటున్నపుడు పదిహేనో నంబర్ పిలువగానే విద్యార్థి “ఎస్సార్” అన్నాడు. సార్కి గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్లు అయ్యాంది. పదిహేనో నంబర్ మన్నె భానుది. అతను గత పది రోజులుగా బడిక రాలేదు. ఆ నంబర్ కి ఎదురుగా మొత్తం గైరాజరు గురుతులు. తర్వాత రెండు రోజులు హోజరు. ఆ తర్వాత ఎప్పటోలేనే. “మళ్ళీ ఇప్పుడు హోజరా?” అన్నట్లు తలెత్తి ముక్కు చివరకి జారిన అద్దాలను మీదికి జరువుతూ “ఎందుకు రాలేదురా? భానూ!” అని సార్ అడిగిందు.

ముద్దాయిలా బేంచి మీదినుంచి లేచి నేల చూపులతో భాను నిలబడ్డడు. అన్ని అబద్ధాలు అని తేల్చాక ఇప్పుడు ఏం చెప్పాల్సో తోస్తులేదు.

“బరేయ్! మూగ దయ్యం. మాట్లాడవేంరా? చెవులు మందమైనయా? నా మాటలు విన్న పిల్లలు రాయిలాంటోల్లు లక్కలా మారుతరు. నువ్వేందుకు నానేసిన గొడ్డలోలే ఉంటవు?



చిన్న కథ

బండారు
అచ్చమాంబు స్తారక
కథల పోటీలో సాధారణ
ప్రమరణకు స్వీకరించిన
చిన్నకథ

బడికిరాని రోజు మీ నాన్నతో పోన్ చేయించుమంటి గదరా?”
అంటూ కూర్చోలోంచి ఓదయ్య సార్ ఒకవైపు బాధ. మరో వైపు కోపంతో మాట్లాడుతు న్నడు. భయంతో భాను గజగజ వణికిపోతున్నట్లు కన్నీళ్ళ చారలు చెంపల మీద కారి చెప్పుతున్నాయి.

“భయం, భక్తి ఏదీలేదు. భయమున్నట్లే. చేసె పని చేసినట్లే. పద్యం యాజ్ఞసినావా?” సమాధానంగా లేదన్నట్లు తలూపాడు బాను.

“బడికి ఎందుకొస్తున్నవురా? సదువడానికా? టైంపాస్కా? నీ అసొంటోల్లుంటే బడి ఎల్లిపోతది. పట్టుకొచ్చిన కుక్క మంచి గొస్తది. అంత కంబే అడవి కావడ్డి. పందై పదెండ్లు బతుకు డెందుకు? నంది అయి నాలుగేండ్లు సాలు. గొడ్డకో దెబ్బ. మనిషికో మాట. మనిషోలే బతుకురా” అని రన్నింగ్ కామెంటరీలా తిడ్డండు. హోజరు తీసుకునుడు అయిపోయింది.

కోపంతో హోజరు పట్టి మూసి టేబిల్ మీద పెట్టి, వేదిక దిగి బాను దగ్గరికి పోయిందు. “మొదటి పారంలోని పద్యం చదువు?” రాదన్నట్లు అడ్డంగా తలూపిందు. “పేశాం వర్ష పూర్తయ్యాందా?” కాలేదన్నట్లు అడ్డంగా తలూపిందు.

“మరట్ల? మీ నాయిన్నీ, అమ్మనో రమ్మంటి గదరా?” అని అడగ్గానే “ఎమ్మె సార్” అన్నట్లు పెదవుల్ ముడేసి తిప్పిందు.

“మాట్లాడితే ముత్యాలు రాల్తయా? పని ఏం లేక మాట్లాడుతున్నని అనుకుంటున్నావురా?” బెంచీల మధ్యల నుంచి పాయ దీసుకుంట పోయి చెంప చెల్లుమనిపించి తన

లోని కోపాన్ని అణుచుకున్నడు. తడసిన పిట్టోలే కువకువ లాడుతుండు. గది అంతా నిశ్శబ్దం అలుముకుంది.

‘అనవసరంగా కొడితినా? అయ్యా పాపం! వీళ్ళంతా నాకంటే ఎదుగాలి. వీడు మారకపోతే ఎదిగేదెట్లు?’ లోలోన అనుకుంటూ తేరుకొని నాకు కోపమే రాదుకనీ వస్తే చెష్టలు తీస్త. పారం అయిన కాడికి ఏదడిగితే అది రావాలే. పెశాం పర్ము రాయాలే.’ అని గద్దించిందు.

తెలుగు పుస్తకం తీసి ‘కోపమొకింత లేదు, బుధ కోటికి కొంగు పసిండి సత్యమా...’ అని పద్య ప్రవాహంలో తరగతి కొట్టుక పోతున్నపుడు దర్శాజ వద్ద ఒక బక్క పల్పటి మనిషి రుమాల్ చుట్టుకొని చిరుగుల దోతిలో సిగ్గు దాచుకున్నట్లు పేద పల్పాపిగా నిలవడ్డడు. యాభై ఎంట్లు నిండిన తాలూకూ గురుతులు ముడుతలు పడ్డ చర్చం, తెల్ల మీసాలు, తెల్ల గడ్డం కనపడుతుంది. పద్యం పూర్తి అయ్యేపరకు ఓదయ్య సారు ఆపలేదు.

‘ఎవరు గావాలే.’ అని సార్ పెద్దమనిషిని అడుగుతున్నప్పుడు తరగతి గదిలో భాను లేచి నిలవడ్డడు.

‘భాను కోసం వొచ్చిన. ఎట్ల సదువుతుండు? చెప్పితే ఇంటలేదు. సేతులుంటలేదు. ఏంజెయ్యాలే??’ అని పెద్ద మనిషి బాధ.

‘అరే భానూ! సార్ చెప్పినా వినవ్? ఇంటికాడ చెప్పితే వినవ్? ఎవలు చెప్పితే ఇంటల్చా?’ అని అంటున్నపుడు

‘సారూ! వొంగిపెట్టి తన్ను. ముంత పొగపెట్టు. కోదండమెయ్య. కొట్టు కొరతకెయ్య? ఏదన్న చెయ్య. వాడో రేవేడు గావాలే గంతే. ఆ..’ అని అంటున్నడు.

‘బిడ్డా! నాయిన చెప్పితే వినాలె గద్దా! ఎందుకు ఇంటలెవ్వు?’

‘నేను వాని నాయినను గాదు సారూ!’ మరి భాను నాయిన? ఎవరన్నట్లు అని సార్ నోరెళ్లబెట్టిందు.

చెరువు కట్టతెగినట్లు మనసు తెగి విషాదం అగ్నిగోళంలా ఉచికింది “ఈ..డు నా కొడుక్కొడ్డు బాంచెన్. బా... కీ.. లు బా.. గైనయని ఉరివెట్టుకున్నడు బాంచెన్. అంతల్లనే మల్లన్న

సెరువుకింద జాగ పోయింది.” అని రుమాల్ సేతులకు తీసుకొని బుడ్డపోరనోలే పక్కన పలిగి ఏడుస్తున్నడు.

నాయిన గురుతుకొచ్చి బాను ఏడుస్తున్నడు. బాను సిన్నాయిన్న బిడ్డ లత ఏడుస్తుంది. లత మీదపడి ఆడపిల్లలు కన్నీళ్ళ ప్రవాహమయ్యారు. బానును ఓదార్చుతూ దోస్తులు ఒగల మీద ఒగలు పడి ఏడుస్తూనే ఉన్నరు. ఒక్కపారిగా క్లాసంతా కన్నీటి తెర అలుముకుంది. ఇప్పుడిది తరగది కాదు. వలపోతల వేదిక. తన చిన్నతనంలో తండ్రి సచ్చిపోయినప్పటి గురుతులు యాదికొచ్చి ఓదయ్య సారు చిన్నపిల్లాడిలా ఏడుస్తున్నడు. పిల్లలు సారు బేదంలేకుండా ఏడుస్తున్నరు. పిల్లల కోడిలా అందరినీ దగ్గరికి తీసుకొని తలలు నిమురుతూ ఏడుస్తున్నారు.

పిల్లలు, సారూ, పెద్దమనిషి అందరు గుంపుగా రోదిస్తుండు. ఏమైందనీ పెద్దసారుతో సహా సార్లందరు వచ్చిందు.

విషయం తెలుసుకొని “ఓదయ్య సార్ సువ్వేడుస్తువా? పిల్లల్లాగా?? పెద్ద మనిషీ ఊకో..., భానూ ఊకో బేటా ఊకో...” అని ఓదార్చిందు.

“అందరు వినండి. ఓదయ్య సార్ తండ్రి కూడా చిన్నప్పుడే చచ్చిపోయిందు. ఉపాసమున్నడు. కన్నీళ్ళ మింగి కలలు తీర్చుకున్నడు. ఇయ్యాల్ల ఉద్యోగం చేస్తున్నడు. ఇష్టపడి చదువాలే. కష్టాల కొలిమిలో కాలినోల్లే సొక్కం బంగారమైతరు. బతుకు ముండ్డ బాటను దాటినోల్ల మీద పూల వర్షం కురుస్తది. ఏడుస్తూ కూసుంటే ఏదీ సాధించలేం. సదివినోళ్లకు సన్మానం. లేదంటే అవమానం. కష్టపడితే అసాధ్యమన్నది సుసాధ్యమవుతది.

నాతో గొంతు కలుపండంటూ హెడ్జాస్టర్ పాటందుకున్నడు “జకటే మరణం, జకటే జననం గెలుపు పొందెవరకూ, అలుపులేదు మనకూ..”

కొద్దిసేపట్లోనే ఏదో సాధించాలనే సూటి అందరిలో ఆవహించింది.

మిగతాది 18లో..

సద్గులనాడు మాత్రం ఏటికిబోయి బతకమ్మల ఏష్టె సాగదోల్రు.. ఏటికిబోయేటప్పుడు తనగదిలోని గా కరపత్రతోరణాలను సూసి సదువుతుంది మళ్ళ పోయెచ్చినంక సదువుతుంది... దసర ఎల్లిన తెల్లారే పట్టుం బోవాలని బయిరంగ సభ రోజు ఆడికిబోయి అరుణ్ణను ఎట్లన్న గలిసితీరత అనుకుంది... తెల్లారి పొద్దుగల జూస్తే బోమ్మపడవల్ల బతుకమ్మలు ఏటినీళ్ల మీద తేలతన్నయ్య...

క్యాల్చీ జనాల్లో దిగులు కమ్ముకున్నట్లు దొర గడ్డిపైన గా డారిపైనా మెగులు ముసిరింది.. ఏదో అడగటానికి ఎవరినో నిలదియటానికి ఏదో న్యాయం పొందటానికని గడ్డికి నడిసొచ్చింది క్యాల్చీ..

సన్నజినుక రాలబోతండగా నోరిప్పిండు క్యాల్చీ పెద్దదిక్కు అక్కులు... దొరా నీబాంచెన్ కాల్చోక్క.. బతుకమ్మ బోణం అంట తంగేడు పూలేగానీ ఒక్క తంగేడు పూలతోనే బోణమైతాది

దొర.. బీర కట్లు, గునుగు తీరొక్క పూలెన్నిగావాలే.. ఊరంటే గూడా పేర్చిన బోణమే దొరా.. అన్నికులపోండ్లు గావాల్సిందే.. అనుకుంట రెండు శేతులెత్తి దండంబెడ్డండగ వాన మోపయ్యింది... అందరి కళ్లలోనుంచీ కన్నీళ్ల ధారగ కారుతున్నయి.. గానీ వాన వాళ్ళ కన్నీళ్లను కనపడనీయటం లేదు...

గా రేత్రి సరస్వతితో మాట్లాడిన కొంతసేపటి తరువాత కొట్టంలోనుండి బయటకొస్తుండగా... ఎదో బలమైన చెయ్య అతని భుజంపై పడేసరికి భుయంతో వణికిబోయిండు అరుణ్ణ.. ఎదురుంగ నిలవడ్డ దొరగొంతు ఉరుము ఉరిమినట్లు ఏంటోడివిరా నువ్వు.. అని గర్జించింది.. బతకమ్మ పండగ తెల్లారి గాడారి ఏట్ల బతుకమ్మలు తేలినట్లుగా ప్రదావాది ఉసేన్నాగర్ నీళ్లలుసుత ఎరుసాక్కేసుకున్న గా పోరని శవమూ తేలింది...



ఆదిసీతిపై సిన్ములు చెలగిన పాట



తెలంగాణ మహారాష్ట్ర రథసారధిగా ప్రజానీకాన్ని నడిపించిన మహానాయకుడు. చీకటిలో మగ్గతున్న జాతికి వెలుతురును పంచిన సూర్యుడు. ఆయనే మన ప్రియతమ ముఖ్యమంత్రి కల్వకుంట్ల చంద్రశేఖరరావు. రాజకీయ ప్రతిభనే కాదు కవితా ప్రతిభలోనూ మేటి అనిపించుకున్నారు. చిన్నప్పటి నుంచే తెలుగు సాహిత్యాన్ని ఔపోసన పట్టిన ఆయన కవిత్వచనలోనూ తన ప్రత్యేకతను కనబరిచారు. అంతేకాదు 2011 లో వచ్చిన ‘జై బోలో తెలంగాణ’ సినిమా కోసం ‘గారడి జేస్తుండ్రు గడిబిడి జేస్తుండ్రు’ అనే పాటను రాశారు. తెలంగాణ యాసలో సాగిన ఈ పాట ఆవిసీతిని ఖండిస్తూ ఈ తొటాలా దూసుకుపోతుంది.

అపారమైన ప్రతిభా వ్యత్పత్తులను కైవసం చేసుకున్న ఆయన 2011 లో వచ్చిన ‘జై బోలో తెలంగాణ’ సినిమాలో ‘గారడి జేస్తుండ్రు గడిబిడి జేస్తుండ్రు తొండికి దిగుతున్న మొండికి పోతున్న’ అనే పాటను రాశారు. దోపిడి విధానానికి, అలవాటుపడ్డ స్వార్థపూరితమైన నాయకులు ఎలా ఉంటారో ఈ పాటలో తెలియజేశారు చంద్రశేఖర రావు. పాట మొత్తం తెలంగాణ యాసలో కదం తొక్కి సాగుతుంది. మన భాష పటుత్తాన్ని, పదునుదనాన్ని ఈ పాటలో పడిలంగా పరిచారు. ఆవిసీతిమార్గంలో నడిచే నాయకులు భేతాళ మాంత్రికుల లాగా మాయలు చేస్తూ, నాటకాలాడుతూ, జనాన్ని మోసంచేస్తూ న్నారని, తింటున్న అన్నాన్ని కూడా దొంగిలించజానే మూరా? వ్యవస్థ ఉండని, అది తెలంగాణ తేజోము వికాసానికి చీకటిలా అడ్డుపడుతుందని ఈ పాటలో వివరిస్తారు.

టట్ల కోసం వచ్చి ప్రజల ముంగిట దండాలు పెట్టే నాయకులు న్నారని, వారి మాటలకు సైసైలు గొట్టేవాళ్ళా ఉన్నారని, సమన్యాయ పాలనాపద్ధతిని విడిచిపెట్టి తిరిగే బడాబాబులున్నారని చెబుతు న్నారు. ఆస్తులతో, అంతస్తులతో హయిగాఉంటూ తమ పొట్ట నింపు కుంటారేగాని నిస్వార్థపూరితమైన భావనను రవ్వంత కూడా మనసు లోకి రానివ్వరని అవిసీతి నాయకుల వ్యక్తిత్వాన్ని ఈ పాటలో పట్టి చూపిస్తారు. అక్రమ పాలకులు ఎప్పుడు ఎలా ఉంటారో వాళ్ళకే తెలియదు. అప్పుడే [ప్రేమగా మనలుకోవడం, అప్పుడే గుద్దులాడుకోవడం, జండాలు పట్టుకుతిరగడం, ప్రజలకు బంధువుల్లా నటిస్తూ వారి చెంతనే ఉండడం ఇలా అస్తవ్యస్తమైన పరిస్థితుల మధ్యన వాళ్ళ ప్రవర్తన చిత్రవిచిత్రంగా ఉంటుండంటూ దుర్వ్యవస్థను, వాళ్ళ దురాక్రమణను కళ్ళకు కట్టినట్టు చూపించారు.

సమాజాన్ని చాలా లోతుగా పరిశీలనాదృక్పుధంతో చూసే నేర్పు కవికి ఉండాలి. సామాజిక పరిస్థితులపై, ప్రజల కళ్ళనష్టాలపై ప్రత్యేక మైన దృష్టి సారించిన ప్రజాకవిగా చంద్రశేఖరరావు ఈ పాట ద్వారా మనకు కనిపిస్తారు. సమాజాన్ని పరిశీలించే కవిగానే కాకుండా నాయకుడిగా సమాజాన్ని నీతిభాటలో నడిపించేవారిగా కూడా

ఆయన కనిపిస్తారు. అది ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా పేర్కొనడగిన విషయం.

కిరాయి మూకల దుర్నీతిని, చీకటి పరిపాలనావ్యవస్థను, కిరికిరి పెట్టి చెలగాటమాడే కుట్టదారులను నిలదీసి ప్రశ్నించిన తీరు ఈ పాటలో కనబడుతుంది. దోపిడి పాలకులు పేదల బతుకులతో చెలగాటమాడుతున్నారని, పరిపాలన ఒక వ్యాపారమైపోతుందని తెలియజేస్తున్నారు. మనుషుల వ్యాపారమే కాదు వాళ్ళ మనసులూ వ్యాపారమే అంటారు. దోచుకునే దొంగబుద్ధుల విధానానికి సమాధి కట్టే దిశగా ఆయన కలం అడుగువేసిందిక్కడ. వెలుగుల దిశగా సపుస్తున్న తెలంగాణ దేహిష్యమానంగా వెలుగుతూ ఉండాలన్నదే ఆయన ఆశశ్శాసన. తెలంగాణ తన ఊపిరి అంటూ పిడికిలెత్తిన ఆయన మహాన్నత ఆశయం ఈ పాట నిండా కనిపిస్తుంది.

ఈలా - తన పాటతో అవిసీతి పాలనకు చరమగీతం పాడారు. తెలంగాణ ఆత్మగౌరవ పతాకాన్ని రెపరెపలాడించారు కల్వకుంట్ల చంద్రశేఖరరావు. అక్కరాన్ని ఆయిధంగా చేసుకుని అవిసీతి వ్యవస్థపై ఎక్కుపెట్టారు. నిజాయితీతో నిలబడి, నిక్కచ్చితనాన్ని కలిగి ఉండాలనే సందేశం ఈ పాటలో ఉంది. అలా ఉన్నప్పుడే అది న్యాయబుద్ధమైన పాలనగా, అలా ఉన్నప్పాడే నిజమైన నాయకుడిగా చరిత్రక్కుతాడన్నది వాస్తవం. ఆ వాస్తవాన్ని ఈ పాటలో చాటి చెప్పారు కల్వకుంట్ల చంద్రశేఖరరావు.

పాట :-

గారడి చేస్తుండ్రు గడిబిడి చేస్తున్న/తొండికి దిగుతున్న మొండికి పోతున్న / బెమాను నాయకులూ బెతాలా మాంత్రికులు/ బాజారున దూకిన్న బాఫోతం ఆడిప్రు / ఏ అరవై ఎల్ల యుద్ధంలోన పొద్దు పొడిసేను/అరె అధ్యమ రాతిరి తెలంగాణా ముద్దుగ వస్తేను

నోటికాడికి వచ్చిన బుక్కుకు అడ్డం పడుతుప్పు/అరె రారే రారే నాలిముచ్చుల నాటకాలకు పరదా తిస్తుండ్రు

వోట్లకు వచ్చి జనం ముంగట జై జై అన్నారు/వీరి మాటలకు అఖిల పక్కముల సై సై అన్నారు

పంపకాలకు దిగయ్యలకు అడ్డం పడుతుండ్రు/గజకర్ణ గోకర్ణ విద్యలతో మాయలు పన్నిండ్రు

మంది కొంపలె ముంచిండ్రు/విరు మన్ముగా ఆస్తులు పెంచిండ్రు భూతాలోలే పట్టిండ్రు/విలు భూములు కళ్ళ పెట్టిండ్రు

ఇగ దోపిడి కోటలు కులుతున్నాయని లబలబలాడిండ్రు / హీశాయ్ పల్లేరు కయలోలే సర్యారు తుమ్ములోలే సమైక్య పదులాయే

పార్టీలన్నీ పక్కకు పెట్టి దోస్తి కట్టిండ్రు/జండాలన్ని బందుకుపెట్టి బందువులయ్యిండ్రు

దిక్కుమాలినా దీక్కలు పట్టి దిల్లకులదిండ్రు/గుద్దులాడుకునే నాయకులంతా ముద్దులాడుకుండ్రు

కిరాయి మూకల పోరాటం / ఇది కిరికిరి పెట్టే చెలగాటం జనముకు పట్టని జంజాటం / ఇది దోపిడాదారుల అరాటం బతుకే బ్యారం లంబాచారం / అంతా వ్యాపారం

మనుషుల వ్యాపారం వీళ్ళ మనసులు వ్యాపారం / జగడం వ్యాపారం వీళ్ళకు జనమే వ్యాపారం.



- తిరునగరి శరత్ చంద్ర,

6309873682

నెయ్లీక

శత్రువుం మరచి... స్నేహంతో

ఒక వేటగాడు ఒకరోజు ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకూ వేటాడి, ఒక పాముని, ముంగిసును పట్టి ఒక బోనులో బంధించాడు. “నేను ఈ రాత్రికి మిమ్మల్ని ఏమీ చెయ్యను, మీరు ఎలాగూ ఈ రాత్రి పొట్లాడుకుంటారు, ఉదయానికి ఎవరో ఒకరే బతికి పుంటారు. నేను రేపు ఉదయం బోను తెరిచి చూసే సరికి ఎవరు బతికి ఉంటారో వాళ్లనే కూర చేసుకొని తింటాను” అని బోను మూత వేసేసాడు.

పాము, ముంగిస కాసేపు గుర్రుగా చూసుకున్నాయి. మనం పొట్లాడుకుంటే ఒకరు చనిపోయి, ఒకరు బతికినా రేపు వేటగాడి చేతిలో చాపు తప్పదు కాబట్టి ఉపాయంతో అపాయాన్ని తప్పించుకోవాలని ఆలోచించాయి.

బోనులో కొన్ని చీమలు ఉండటం గమనించి, చీమల నాయకులతో మాట్లాడి “మాకు వేటగాడితో ప్రమాదం ఉంది, మేము చనిపోయినట్లు నటిస్తాం, మీరు మా శరీరాన్ని చుట్టుముట్టండి, కానీ కాట్లు వెయ్యకుండి” అని బతిమిలాడాయి.

తోటి మూగజీవులు ఆపదను గమనించి, చీమలన్నీ సమాలోచన చేసుకొని తెల్లవారే ముందు పాము, ముంగిస చచ్చి పడినట్లు నటించగా చీమలు వాటిని చుట్టిముట్టినట్లు

నటించాయి.

వేటగాడు ఉదయాన్నే బోను తెరిచి చూసి, పాము ముంగిస చనిపోయాయి, వాటిని చీమలు చుట్టిముట్టాయి అని భావించి పాముని, ముంగిసని ఇంటికి దూరంగా పడేసాడు, వెంటనే పాము ముంగిస తేరుకొని మెరువు వేగంతో దగ్గర్లో వున్న తుప్పల్లోకి పారిపోయాయి.

సహజ శత్రువుంతో చావకుండా ఉపాయంతో

అపాయాన్ని సమయస్థార్థితో

తప్పించుకున్నందుకు పాము ముంగిస

సంతోషించి, వాటికి సహకరించిన

చీమలకు అవి ధన్యవాదాలు

తెల్పాయి.



- మీగడ వీరభద్రస్వామి 7893434721

$$\begin{array}{rcl} \text{apple} + \text{apple} + \text{apple} + \text{apple} & = 28 \\ \text{apple} * \text{pear} & = 21 \\ \text{pear} * \text{mushroom} - \text{apple} & = 17 \\ \text{apple} * \text{mushroom} + \text{pear} - \text{mushroom} & = ? \end{array}$$

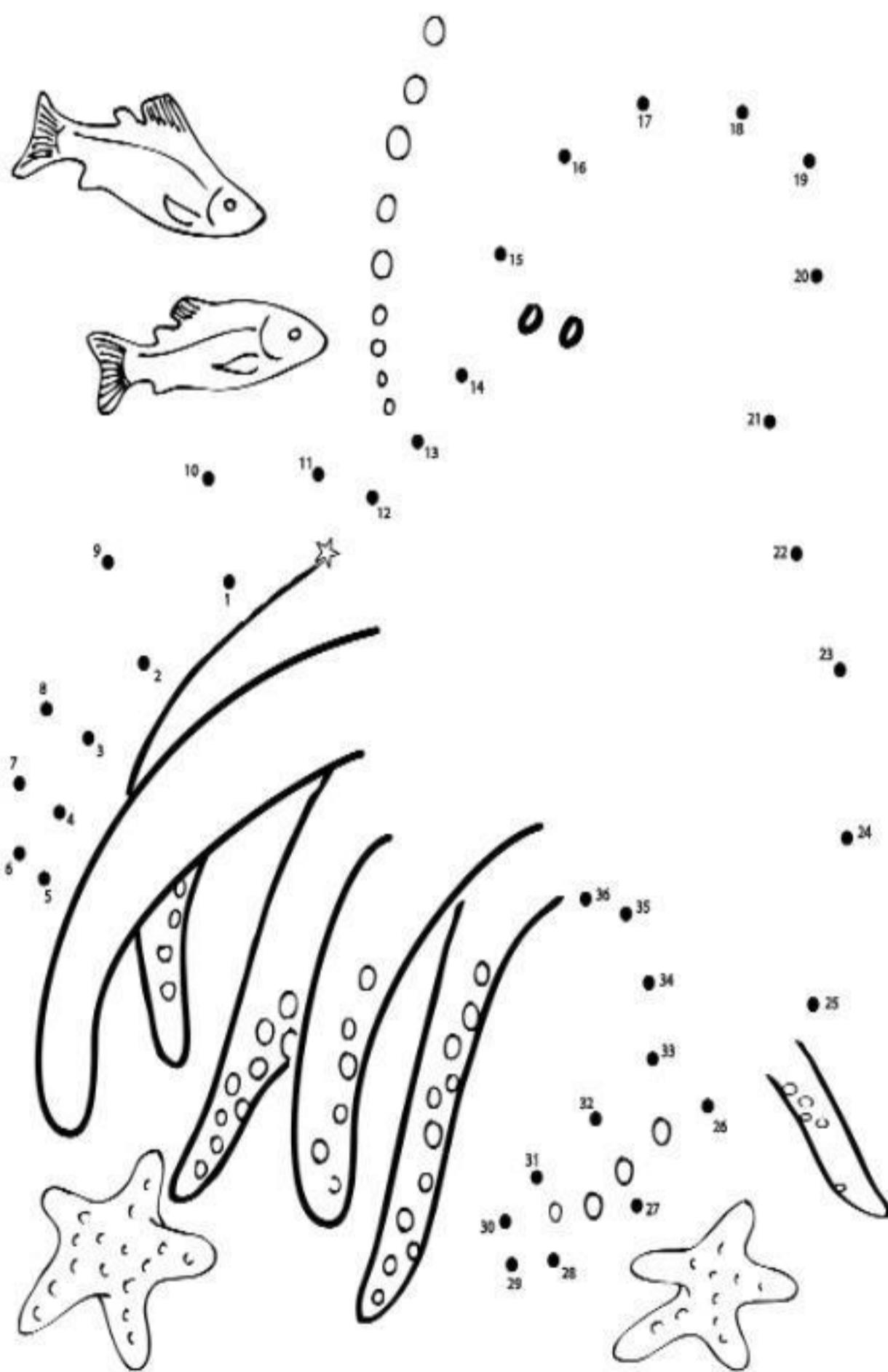
లెక్కతేల్చండి పైన కనిపిస్తున్న బోమ్మలో రకరకాల బోమ్మలున్నాయి, వాటి మొత్తాన్ని కూడితే వచ్చే సంఖ్యలున్నాయి. దేనికి ఎంత అంకెను ఉపయోగిస్తే “?” దగ్గర సమాధానం వస్తుందో త్రై చేయండి చూడ్దాం...



దారేబి? పైన కనిపిస్తున్న బోమ్మలో కుందేలు ఆవతలి వైపు వున్న గుడ్డ వద్దకు చేరాలి. కానీ వెళ్ళడానికి దారి మొత్తం గందరగోళంగా ఉంది. సరైన దారేదో కుందేలుకు చూపించి పోల్చి చేయండి..



తేడాలు పక్కన కనిపెస్తున్న రెండు బోమ్మలు చూడడానికి ఒకేలా ఉన్నా కాని వాటిలో పది తేడాలు ఉన్నాయి. అవి ఏంటో కనిపెట్ట గలరేమో ప్రయత్నించండి చూద్దాం..



చుక్కలు కలపండి? పైనున్న ఆకారం పూర్తిగా లేదు. ఆ స్థానంలో చుక్కలు, పక్కన అంకెలు ఉన్నాయి. అంకెల ఆధారంగా చుక్కలు కలుపుకుంటూ వెళ్లే ఆకారం ఏంటో పూర్తిగా వస్తుంది. ట్రి చేధామా..

పుట్టి గీలిథర్ బుద్ధోడి తెలివి - 17

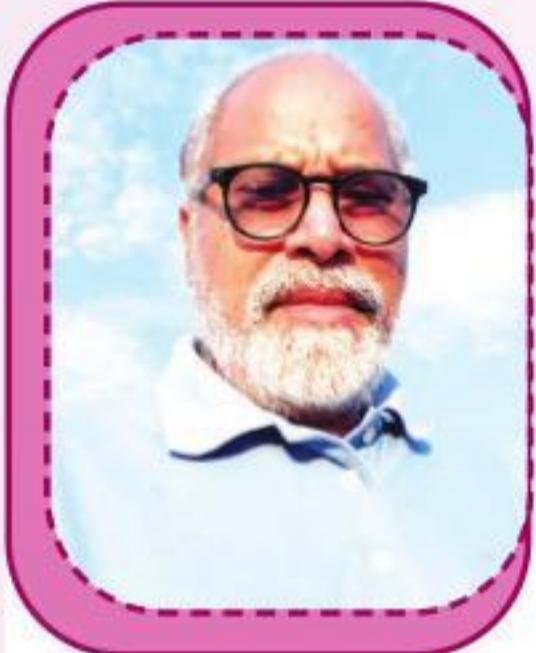
బోమ్మకు కళ్ళు ఫోను చూసి చూసి పోయాయేమిటిరా! పోయాయేమొనమ్మా!



రంగులేధాం..! పైనున్న బోమ్మకు ఏయే రంగులు వేస్తే అందంగా ఉంటుందో.. ఆ రంగులతో కలర్పుల్గా మార్చండి చూద్దాం..

“అవును సావిత్రి. నువ్వు విన్నది నిజమే. మీ ఆయనకు కాలేయము పూర్తిగా చెడిపోయింది. సాధ్యమైనంత తొందరగా కాలేయ మార్పిడి చేయాలి. లేకపోతే, అసలు ప్రాణానికి ముప్పు వస్తుంది. ఈ అపరేషనుకు సుమారు పాతిక లక్షులు ఖర్చువుతుంది. తొందరగా డబ్బు ఏర్పాటు చేసుకొని రండి.” అంటూ డాక్టర్ పి.వి.రావు చావు కబురు చల్లగా చెప్పినట్టు చెప్పాడు మోహన్ జబ్బు గురించి ఆయన భార్య సావిత్రికి.

- మండవ సుబ్బారావు, 9493335159



సావిత్రి

డాక్టర్ మాటలు విన్న సావిత్రి కుప్పకూలి పోయింది. ఏం చేయాలో తోచలేదు. అసలే ఉద్యోగం పోయింది. పై అధికారులు తీసుకుంటున్న లంచం విషయం బయట పెట్టడని పోలీసు ఉద్యోగం నుంచి సస్పెనడు చేసి ఆరు నెలల్లంది. పల్లెటూళ్ళో ఉంటున్న అత్తమామల ఆరోగ్యమూ అంతంత మాత్రమే. ప్రతి నెల మందులు ఓ పదు వేలు డబ్బు పంపించేవాడు మోహన్ ఉద్యోగం చేస్తునన్ని రోజులు. ఈ ఆరు నెలల నుండి ఒక పూట తినీ, తినక దంపతులు ముసలి వారికి మాత్రం ఏ లోటు రాకుండా చూస్తూ వచ్చారు. పి.ఎఫ్. లోనుకు అప్పె చేసినా, అది ఇంకా చేతికి అందలేదు. తెలిసిన వాళ్ళ దగ్గర చేబదులుగానూ, మరి కొంతమంది దగ్గర రెండు రూపాయల వట్టికి అప్పు తీసుకున్నారు. అదంతా రెండు లక్షలకు చేరుకుంది. సావిత్రి పెట్టే పదు సంవత్సరాలైనా ఇంకా పిల్లలు లేరు. దంపతులిడ్డరూ కావాలనే పిల్లల్ని వాయిదా వేసుకుంటూ వచ్చారు. మరి హరాత్తగా వచ్చిన యా మాయదారి రోగాన్ని వాయిదా వేయలేరుగా! ఒకటే రెండు కాదు. ఏకంగా పాతిక లక్షులు. సావిత్రి అత్తమామలకు వేరే ఆస్తిపాస్తులేమి లేవు. పల్లెటూళ్ళో ఏవో వడ్రంగి పనులు చేస్తూ, ఒక్కగానొక్క కొడుకును బీసీ హస్టల్ తెలిసిన పంతులుగారు చేర్చేస్తే, ఎలాగో పదవ తరగతి వరకు చదువుకో గలిగాడు. ఆ ఊరి సర్వంచ అల్లుడు ఎమ్ముల్యే కావటం వలన, ఒడ్డుపొడుగూ పరుగు బాగా ఉండటం వలన మోహన్ పోలీసు ఉద్యోగానికి సెలక్షు అయ్యాడు. పదవ తరగతి వరకు చదువుకున్న సావిత్రి, మోహన్ పెదనాన్న కూతురు కూతురు. అంటే అక్క కూతురు. అక్క పట్టబట్టి తన కూతురు సావిత్రిని మోహనుకు ఇచ్చి పెళ్ళిచేసింది. దగ్గర పట్టణంలో ఉద్యోగం. సావిత్రి దంపతులు అక్కడే వుంటూ, అత్తమామలకు కావలసిన మందులూ మాకులూ పంపుతూ జీవనం సాగిస్తున్నారు.

మోహన్ నిజాయతీ పరుడైన పోలీసు. తన పని తాను



కథానిక

చేసుకుంటుందేవాడు.

ఎలాంటి ఆర్థిక సమస్యలూ లేవు.

కానీ ఇటీవల మోహన్ పని చేస్తున్న పోలీసు స్టేషన్ పరిధిలో ఒక హత్య జరిగింది. ఆ హత్యను ఆత్మహత్యగా చిత్రించాడు డియస్ట్. ఎమ్ముల్యే కొడుకు పదహారేళ్ళ అమ్మాయిని రేపు చేసి, చంపి, రైలు పట్టాల మీద పడవేశాడు. పట్టణంలోని జనమంతా ఇదే చెప్పుకుంటున్నారు. అసలు జరిగిందీ ఇదే. చూసిన వాళ్ళు ఉన్నారు. కొందరిని బెదిరించి, అధికారులను కొనేసి, ఆ హత్యను ఆత్మహత్యగా మార్చాడు ఎమ్ముల్యే. మోహన్ తాను సేకరించిన సాక్షాత్కారము ఎస్టిల్స్ డియస్ట్. ఎలా అమ్ముడు పోయింది వివరించి చెప్పాడు. అన్ని విన్న ఎస్టి తన రేటు మాట్లాడుకోని ఎమ్ముల్యేతో కుమ్మక్కె మోహను సస్పెనడు చేసి ఇంటికి పంపించాడు.

ఇంతలో - పుండుకు పుల్ల మొగుడున్నట్టు, ఈ మాయదారి రోగమొకటి వచ్చింది. సావిత్రి దిగులుగావుంది. పలుకరించి పోదామని వచ్చిన తల్లిదండ్రులు, ఆమె దుఃఖాన్ని మరింతా పెంచేరే గాని దించలేదు.

అదిగో - , సరిగ్గా అప్పుడు, ఎప్పుడో దుబాయికి వెళ్ళిన అన్న చుక్కల్లో చంట్రుచిలా ఊడిపడ్డాడు.

“చెల్లే! దిగులు చెందమాకు. బావ వైద్యానికి కావలసిన డబ్బు సమకూరే పద్ధతి నేను చెపుతా. కాలేయం మార్పుటమే కాదు. మీ బతుకే మారి పోతుంది” అంటూ ఓదార్చాడు.

వాగులో కొట్టుకుపోతున్న వాడికి చెట్టుకొమ్ము దొరికినంత ఆనందం కలిగింది సావిత్రికి. అన్న దుబాయి నుండి బాగా డబ్బులు తెచ్చుంటాడని అనుకుంది. వాడ్చి వాటేసుకొని ఎక్కుక్కి ఎండ్రింది. కుండలో నీళ్ళనీ కారిపోయినంక తేలికైన కుండలెక్క సావిత్రి హృదయం తేలికైంది.

“అన్నా! మరి దావభానకు పోయి, డాక్టరుకు డబ్బులు కడదమా? ఇవ్వాల కడితే రేపే ఆపరేషన్ చేస్తరు” అంది

సంతోషగా.

“అట్లనే చేల్లే. ముందుగాల మనం ఒక చోటకు బోయి, ఒక అగ్రిమోంట్ చేయాలే..” అంటూ చెల్లె మొఖంలోకి చూసిందు.

ఆ.. మాటతో అనుమానానికి లోనైన సావిత్రి, “ఏందన్నా! యాడికి పోవాలె? అగ్రిమెంటేంది?” మనిషికి డబ్బు అవసరమె నప్పుడే - ఆదుర్లా, ఆవేశం, అనుమానం కలుగుతుంటాయి. అందుకు మినహాయింపు లేని సావిత్రి, తన సహాన్ని అదిమి పెట్టుకొని, “అట్లనేగాని, అదేందో చెప్పన్నా!” సూటిగా అతని మొఖంలోకి చూస్తూ అంది.

“ఏం లేదు చెల్లే! దుబాయిలో నేను పస్సే కంపెనీ యజమాని మన తెలుగు వాళ్ళే. వాళ్ళకు మన్సు ఆస్తులున్నాయి. పైసలకు కొదువలేదు. కానీ, పాపం వాళ్ళకు పిల్లలు లేరు. వాళ్ళిప్పుడు పిల్లలు కావలనుకుంటున్నరు” అని ఆగి సావిత్రి మొఖంలోకి చూశాడు ఆమె ఆలోచనలను చదవటానికి.

“ఆ.. అయితే ఆ ముచ్చట ఇప్పుడెందుకు?” అంది అయోమయంగా అతని వైపు చూస్తు.

“నేను చేప్పేది జాగ్రత్తగా విను. చెల్లే! వాళ్ళిప్పుడు ఈ పైసలరాబాదులోనే వన్నరు. నువ్వు వాళ్ళతోని ఒక అగ్రిమెంట్ చేసుకొని కొన్నాళ్ళు ఈడనే వుంటే, బావ ఆపరేషన్ అయిపోయింది. అత్తమామలకు కూడా డబ్బు పంపిస్తరు. ఇక మీ దరిద్రమంతా తీరిపోద్ది” అంటూ చెప్పటం ఆపేశాడు.

సావిత్రికి ఏమీ అర్థం కాలేదు. ‘వీడేమీ పాడు పని చేయమని చెప్పడు కదా...’ అనుకుంది.

“అన్నా! సరిగా చెప్పవే. నాకు అర్థం కావటం లేదు” అంటూ అన్న వంక చూసింది.

“ఇగో.. మరి కోపం చేయకు. ఇందులో తప్పేమీ లేదు. ఇప్పుడు చాలా మంది పెద్దపెద్దోళ్ళే యా పని చేస్తుండ్రు. నువ్వు ఎవ్వారినీ కలిసేది లేదు. డాక్టరమ్మ వస్తుది. మా సారు భార్య మేడం వస్తుది. నిన్ను బాగా చూసుకుంటది. కోటి రూపాయలి స్తరు. ఒక్క పది నెల్లు మా మేడం చెప్పినట్టు వినుకో-అర్థమవుతుందా?”

“అసలు నేనేమి చేయాలో చెప్పన్నా?” అని అడిగింది మరింత అనుమానంగ.

“ఏం లేదు చెల్లే. నీ గర్భం అద్దెకు ఇవ్వాలె. డాక్టరమ్మ వచ్చి నిన్ను పరీక్ష చేస్తుది. అన్నీ సరిగ్గ వుంటే, నీ చేత మేడం అగ్రిమెంట్ చేయించుకొని, బావ ఆపరేషన్ చేయిస్తరు. ఆటెంక డాక్టరమ్మ ఒక ఇంజక్షన్ ఇస్తుది. నువ్వు నెల తప్పుతపు. నీ కడుపులో పెరిగే బిడ్డకు మందులు మాకులు వాళ్ళ చూసుకుంటరు. నీకు మంచి బలమైన ఆహారం పెడతరు. నీకు పురుషునంక, ఆ బిడ్డను తీసుకొని మిగిలిన డబ్బులు నీకిచ్చి, వాళ్ళు దుబాయ్ పోతరు” అని ఒక్క నిమిషం ఆగాడు.

“పైగా ఒక మాట అర్థం చేసుకో చెల్లే! నువ్వు పరాయి మగా డినే కల్పటం లేదు. ఆడ డాక్టర్, మా మేడం. వీళ్ళిధ్వరే నిన్ను కలిసేది. బావ ప్రాణాలు దక్కాలంటే ఇంత కంటే మార్గం లేదు. నీ ఇప్పం. ఆలోచించుకో. తొందరగా నిర్ణయం తీసుకో. ఆలస్యం చేస్తే బావ ప్రాణానికి మువ్వు. అంతేకాదు ఇంతడబ్బు పారేస్తే వాళ్ళకు ఎవరోభకరు దౌరుకుతారు. నీఇప్పం” చెప్పవలసింది చెప్పేశాడు.

సావిత్రి దిగులు పడి పోయింది. కండ్లు బైర్లు కమ్మినవి. ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు. ఒక్క నిమిషంలో గుండె దిటువు చేసు కుంది. “అన్నా! నాకు ఒక్కరోజు బైమివ్వు. ఏం చేయాలో నాకిప్ప టికిప్పుడు తోచటం లేదు. నేను బావ, అత్తమామలతో మాట్లాడి చెపుతా. ముందుగాల నువ్వు అమృతాయనలతోని చెప్పు” అంది.

“ఇదేమన్న ఫంక్షన్సా? అందరితోని చెప్పుటానికి. నీ గర్భం నీ ఇప్పం. నీకు డబ్బులు కావాలంటే, నీ పెనిమిటి ప్రాణం కావాలంటే అగ్రిమెంటివ్వు. లేకుంటే వదిలెయ్. మేడం నన్ను అడిగింది. నేను నీకు ఒక్కరకు వస్తుదని చెప్పిన. లోకం గొడ్డబోయిందా? నువ్వు కాకుంటే.. ఇంకెవరో? పుణ్యానికికా? కోటి రూపాయలు. నీ వదినమ్మకు ఆపరేషన్యింది. పనికి రాద న్నరు. లేకుంటే..” తనకు అవకాశం పోయిందనట్టుగా చెప్పాడు.

“సరే అన్నా! డాక్టరమ్మను రేపు కలుద్దాం”

దుబాయ్ అన్న వెళ్ళి పోయాడు. సావిత్రి పరిస్థితి ముందు నుయ్య వెనక గొయ్యలా అయింది. వెంటనే హస్పిటల్లో వున్న భర్త దగ్గరకు వెళ్ళింది. అన్న చెప్పిన విషయం పూసగుచ్ఛినట్టు చెప్పింది. అంతా విని మోహన్ “సావిత్రి! నీ శరీరం, నీ గర్భం- నీ ఇప్పం. భవిష్యత్తులో ఎప్పుడు నన్ను నిందించవద్దు. నా ప్రాణాలు కాపాడాటానికి నువ్వు తీసుకునే సాహానోపేతమైన ఈ నిర్ణయం- రేపు నాకు, నీకు సమస్యలు సృష్టించవచ్చు. సమాజం ఏమనుకుంటుంది? ఆలోచించు. నీకు వయస్సేమి మించిపోలేదు. నేను ఈ రోగం వలన చచ్చిపోతే, నువ్వు మరో పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. సంతానము కలుగవచ్చు. ఆలోచించుకో. నా ప్రాణం కోసం నేను చేప్పే మాటలు నా కోసమే ఉంటాయి. కానీ, భవిష్యత్తు నీది. మీ అమృతాన్నలు మీ చుట్టూలు అందరూ ఏమనుకుంటరు?” అంటూ మెల్లగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

సావిత్రి అత్తమామల దగ్గరకు వెళ్ళింది. దుబాయ్ అన్న చెప్పిన విషయం, మోహన్ చెప్పిన మాటలు అన్నీ పూసగుచ్ఛినట్టు చెప్పింది.

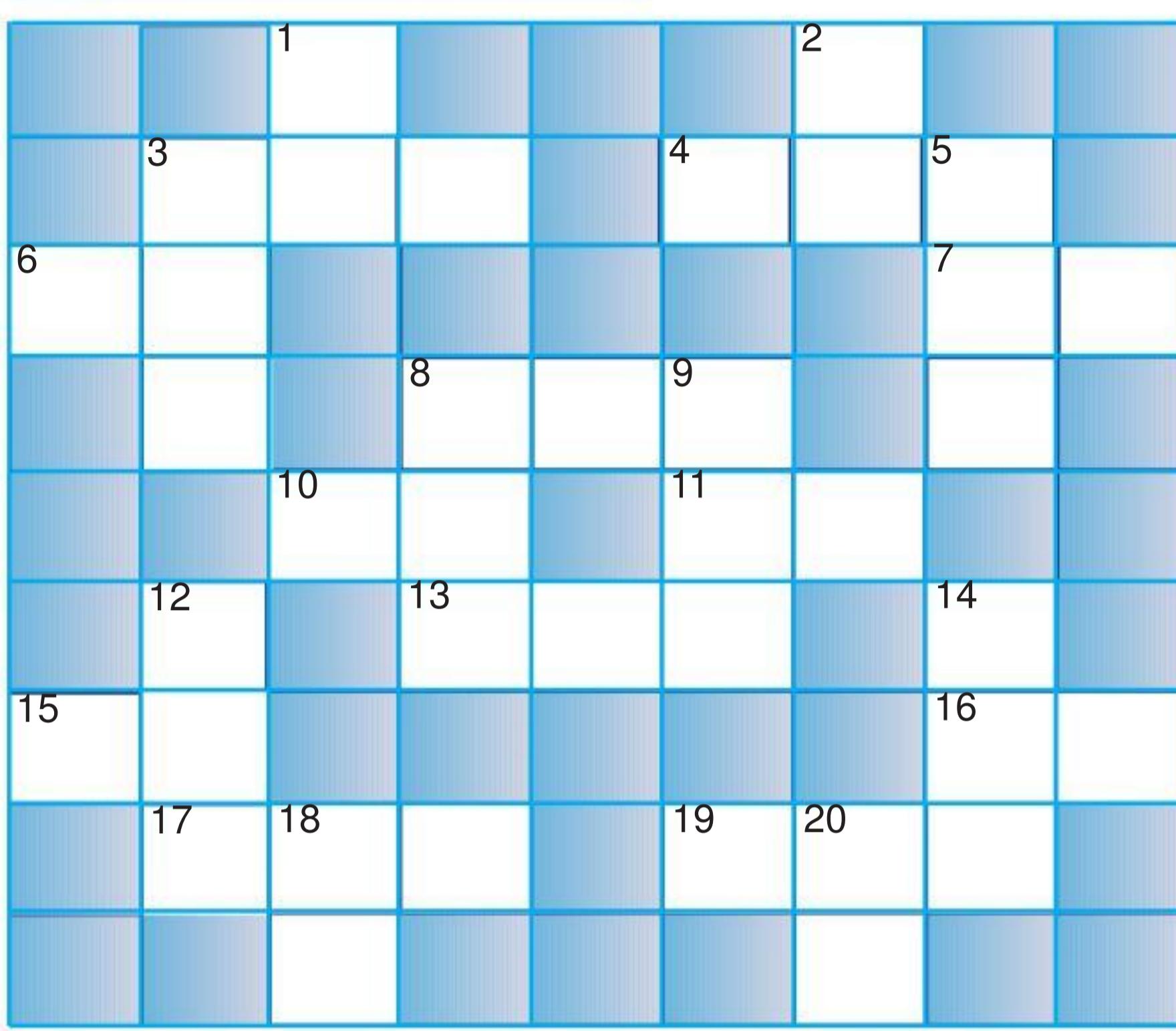
“అమృతా! ఈ లోకం ఏదో అనుకుంటుందని అనుకోకమ్మ. వాళ్ళివరూ ఇప్పుడు నీకున్న నీ బాధలు, డబ్బు సమస్యలు తీర్చోళ్ళు కాదు. నీ శరీరంపై నీకు సర్వహక్కులున్నాయి. నువ్వు ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా నీ ఇప్పం. మేం ఇంకెంత కాలం బితుకుతం? ఏదో పదో ఏండ్లు. నీ భర్త, నువ్వు కలిసి ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా నీ ఇప్పం. మేం ఇంకెంత కాలం బితుకుతం? ఏదో పదో ఏండ్లు. నీ భర్త, నువ్వు కలిసి ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా మాకేందుకు శంక?”, అని చాలా హందాగా అనుభవం రంగరించిన మాటలు చెప్పి పంపించారు కోడలిని.

ఆ నాడు సావిత్రి యముడితో పోరాడి, తన భర్త ప్రాణాలు కాపాడుకుంది. ఈ రోజు ఈ సావిత్రి సమాజంతో, ధనంతో పోరాడాలి. ఏదివైనా సరే తన భర్త ప్రాణాలు కాపాడుకోవాలి. తన మనస్సును కుదుట పరచుకుంది.

వెంటనే దుబాయ్ అన్నకు పోన్ చేసింది. “అన్నా! రేపే మనం మీ మేడంను, డాక్టరమ్మను కలుస్తున్నం. బావ ఆపరేషనుకు ఎల్లుండి ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నం. ఓ.కే.నా?” అంది, అప్పటిదాకా బలవంతంగా డాచుకున్న కస్తురు ఇక ఆగలేక కనుకొనుకుల కట్టలు తెంచుకొని చెక్కుపై బడి పృష్ఠోజాలను తడుపుతూ మోడుబోయిన హృదాంతరాలను చిగురింపజేశాయి.

వదకేళ 281

- సుధామ



ఆధారాలు

అడ్డం

- 3. విరాళాలు కాదండి బాబూ ఓ రోగం (3)
- 4. రక్షారేఖ (3)

- 6. తెలుగు చివరకు పోయి ముందు ఏత్తుమైంది (2)
- 7. రమణ జీవి ముందు వెనుకలు గ్రహించండి (2)
- 8. అమెరికా ఉత్తర ద్రువ ప్రాంత మనిషి (3)

- 10. నారు పోసిన వాడు ఇది పోయడా (2)
- 11. తాటిదోనె (2)
- 13. ఆత్రేయ ప్రసిద్ధ నాటకం (3)
- 15. సంతోషం, ఉల్లాసం (2)
- 16. రహస్యలేఖ నారు మొక్కలో వుంది (2)
- 17. చీకటి (3)
- 19. సంపద, ఐశ్వర్యం (3)

నిలువు

- 1. సుఖము (2)
- 2. నావికాదళం క్షుపుంగా (2)
- 3. భల్లాకం (3)
- 5. కండూతి (3)
- 8. తెలివి, జ్ఞానం (3)
- 9. కొండరికి మెదడు ఇక్కడుంటుంది!? (3)
- 12. వడ్లుదంచితి, అందులో పుకారు వుంది (3)
- 14. గుర్రం (3)
- 18. ఆకాశం (2)
- 20. శుభకర్తలో మొగుడు (2)

గమనిక

- సమీక్షకోసం పుస్తకాలు పంపే రచయితలు, ప్రచురణ కర్తలు రెండు ప్రతులు పంపించాలి.
- రచయితలే సమీక్షలు రాయించి పంపకూడదు.
- పుస్తకాల మీద సమీక్షలకు సంబంధించి సంపాదకులదే తుది నిర్దయం. ఈ అంశంపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు, పోస్టలో సంప్రదింపులకు తావు లేదు.
- చిరునామా : సోపతి, నవతెలంగాణ, ఆదివారం సంచిక, ప్లాట్ నెం. 21/1, ఎం. హెచ్. భవన్, ఆజమాబాద్, ఇండస్ట్రియల్ ఏరియా, బాగ్లింగంపల్లి, హైదరాబాద్ - 500020

వదకేళ- 280 జవాబు

1 ప్రా	2 శో	3 భా	4 నా	5 యు	6 డు	7 లా	8 హి	9 రి
6 చీ	7 పు	8 రు	9 లు	10 క	11 నా	12 లా	13 హి	14 రి
నం		వా		క				
	ఏ				పు		చం	
		ర	ణ		ను	రేం	ద్రు	డు
				ము		త		డు
14 వం		15 ప		16 నం		17 సు		18 వా
19 చ	కె	ర		చ		20 ర	భ	స
		పు	భా	కాం	క్ష	లు		న

వదకేళ పజిల్సి పూర్తి చేసి కర్మక్రమానాలు రాసి పంపిన వారి పేర్లు ప్రకటిస్తాం.

రాజ్యంగ పరి“రక్షణ” కోరిన కథా సంపుటి

దాదాపు 14 కథలున్నాయి ఈ సంపుటిలో. **నీమీక్షలు** పెద్దించి అశోక్ కుమార్ సంగిశెట్టి శ్రీనివాస్ గారలు ఈ కథల గురించి చక్కటి ముందుమాట రాశారు. శ్రీనివాస్ గారు అన్నట్లు ఈ కథలన్నీ దళిత జీవితాల సంఘర్షణను, మానవ సంబంధాలను, మహిళా సమస్యలు - వారి సాధికారిత; మాదిగ ఆశ్రిత కులాల దయనీయస్థితికి అడ్డం పడతాయి.

ఆశ్రిత బతుకులు / నిర్దిష్టం / మహిళ / రక్షణ / గురుదక్షిణ / ఆమె / బతుకు / ఉత్సవం / కీర్తిశేషులు / గర్వభంగం / భాష్మహాపాణి / ఒంటరి / ఆటోడ్రైవర్ / పడిలేచిన తెరటం - లాంటి కథలు పారకుల్ని పారకుల్ని ఏకబిగువున చదివిస్తాయి.

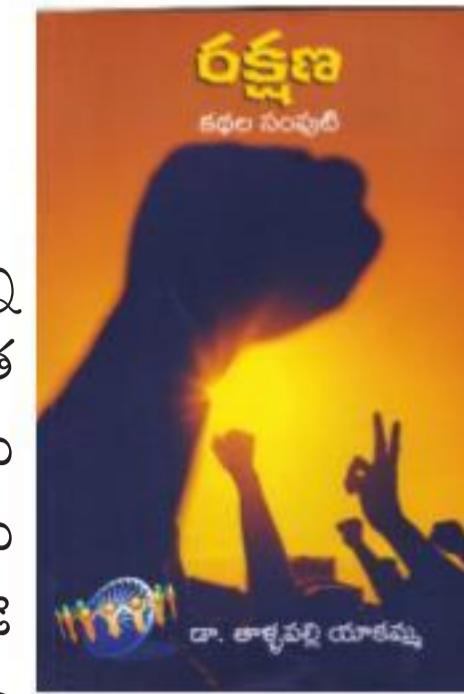
కథాసంకలనానికి టైటిల్గా ఉన్న “రక్షణ” కథ స్వప్నం నుంచి వాస్తవంలోకి వచ్చి.. పారకుల్ని కార్యాచరణ దశగా కదిలిస్తుంది.

శర్మ : శాస్త్రి అనే ఇరువురు బ్రాహ్మణులు చర్చించుకొనే మాటలు.. కొత్త కేంద్ర ప్రభుత్వం రాజ్యాంగాన్ని మార్చివేసే ఆలోచనలు... 60 పేజీలకు కుదించాలనే కుటు(లు)... ప్రాఫెసర్ మల్లయ్యకు లలో కనిపించి.. నో.. నో.. అంటూ అరిచే ఆయనకు భార్య ‘జయ’ వచ్చి మంచినీళ్లు అందించి... స్వప్నం గురించి తెలుగుని సమాధానపరుస్తుంది. ‘ఆటోడ్రైవర్’ అనగానే హీలో రజనీకాంతతో! నాగార్జునో చిత్రించిన సినిమా కథ కాదు. ‘ఆటోడ్రైవర్గా జీవిస్తూ కష్టపడి కూతురును చదివించి ప్రభుత్వ వైద్యశాలలో డాక్టర్గా ‘గీతిక’ను నిలబట్టి.. ఆమెకు భోజనం తీసుకెళతాడు- సాదాసీదా దున్నలు-

కాకిచోక్కు- తెల్లగా ఉన్న జీట్లు- పెరిగిన గడ్డం; పాత చెప్పులు- ధరించిన ఆటోడ్రైవర్ను నర్సులు, వాచ్చెన్, ఇతరులు చులకనగా చూస్తారు... గుండె ఆపరేషన్ చేసి బైటకి వచ్చిన గీతికను పేపంట్ తల్లి కాళ్ల వేళ్లాపడి బతిమాలడం- గీతిక తండ్రిని చూసి బతిమాలడం, తన గదిలోకి తీసుకెళ్లడం కథాంశం. “అమె”కథలో మండలాభివ్యాధి అధికారిజీ భారతి గెలిచినా మహిళా సర్వంచులతో జరిపిన మీటింగ్- పురుషులు (సర్వంచుల భర్తలు) ఆధిక్యత చూపడం- వార్ని వారించడంతో కథ ముగుస్తుంది. షైన్ స్నాచింగ్ ను చేదించి సదరు మహిళకు బ్యాగ్ అందించే పోలీసు అధికారిజీ బ్యాగ్ పోగొట్టుకున్న లెక్కర్ శిష్యరాలు అవ్వడం కథాంశం. బాల్యావిషాపోల్ని ఆపిన తీరు బాగుంది. ఈ కథలో.. మహిళా దినోత్సవ ప్రాధాన్యత-బ మున్సిపల్ వర్గాన్నపై చిత్రించి కథ “ఉత్సవం” కమీషనర్ రేసుక- మహిళా షైర్పున్ వాణిని మందలించి మహిళా సాధికారిత వైపు నడిపిస్తుంది. అన్ని కథలు సందేశాత్మకమే. రచయిత్రి ప్రయత్నం అభినందనియం.

(రక్షణ- రచయిత్రి : డా.తాళ్లపల్లి యూకమ్మ, పేజీలు : 116, వెల : 100/-, ప్రతులకు : సోమారపు వీరస్వామి, ఇ.నెం. 1-6-64, నర్సంపేట రోడ్డు, మహబూబాబాద్ - 506101, సెల్ : 9704226681)

- తంగిరాల చక్రవర్తి, 9393804472



అనేక సమీరాలనందించిన వాసంతం

అలతి పదాలతో అందమైన భావాలను గుదిగుచ్చి అందించిన ఆక్షర సుమమాల హనుమకొండకు చెందిన వకుశవాను కవితా సంకలనం “వాసంత సమీరాలు”. పేరుకు తగ హృద్యమైన 90 కవితలు ఈ సంకలనంలో ఉన్నాయి. మొదటిది, ఈ పుస్తక శీర్షిక అయిన “వాసంత సమీరాలు” కవితలో కవయిత్రి భావాలను ఆవిరి చేశానంటూ తిరిగి అవి ఆక్షర జిల్లలుగా తన దోసిట్లో కురిశాయనడం చాలా అందంగా ఉంది.. వివిధ సమయాల్లో మను భావేంద్రియాల్ని ఈ కవితలో చెప్పారు.

“ఆకాశం” కవితలో చిన్ననాటి నుండి ఆకాశంతో పెన వేసుకునే అనేక ఊసులను.., “కవితా కాగడ కాళోజీ”లో కాళోజీ గారి గురించి తక్కువ మాటల్లో వివరంగా తెలిపారు. “సాఫల్యం” కవితలో మానవ జీవిత సాఫల్యానికి చక్కని సూత్రాలను.. “నాన్నలో” ప్రేమను.. ‘అమె’ ప్రాముఖ్యతను.. “అడవి బిడ్డల” జీవనశైలి, అమాయకత్వం.. సమాజం కోసం “పడిగాపులు”గాచే పోలీసువారి త్యాగనిరతిని, “మధుర జ్ఞాపకాలు” లో ప్రతి ఒక్కరం ఏదో ఒక సందర్భంలో దాచుకున్న

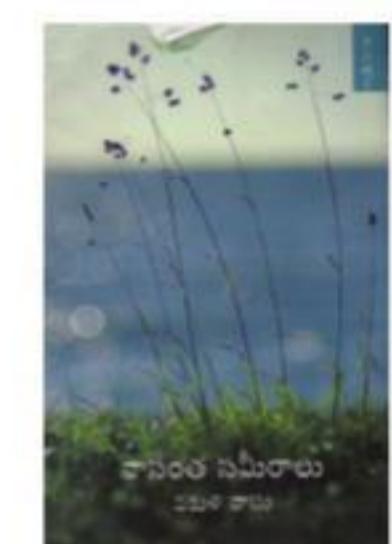
నెమలీక వంటి తలపులు.. “మన భాషలో” ప్రాఫెసర్ జయశంకర్ గారి గురించి.

“ప్రదుగుల అనుబంధంలో” భర్యాభర్తల అనురాగాన్ని.. “భాషాతరువులో” తెలుగు భాష మధురిమను... “అరుగుల అడ్డా” లో గతంలో ఇంటి ముందర అరుగులతో ముడిపడిన రకరకాల అనుభూతులను... “అక్కరార్పన”లో ప్రేమికుల మధ్య అనురాగాన్ని.. “ఆటీయ నేస్తుం”లో భారతీయ సంప్రదాయ వప్రమైన చీరలోని గొప్పదనం.. అందం గురించి.. ఇంకా అనేక అద్భుత భావాలను చక్కగా రాశారు కవయిత్రి.. మనసులో మొలకెత్తే భావాల చిగురులను కవనవనంగా తీర్చిదిద్దిన తీరు ప్రశంసనీయం.. తన భావాలనే కాదు సామాజిక సమస్యలనూ తన కలం గళం ఎత్తి నినదించారు ఈ సంకలనంలో.

భావకవిత్వం ఇష్టపడే ప్రతి ఒక్కరి ఇంటి లైబ్రరీలో చేర్చుకోదగిన ఒక్కని పుస్తకం..

(వాసంత సమీరాలు (కవిత్వం), రచయిత : వకుశ వాసు, పేజీలు : 160, వెల : రూ. 150/-, ప్రతులకు : అన్ని ప్రముఖ పుస్తక దుకాణాలలో, రచయిత సెల్ : 998919334)

- కె.వరుణ శ్రీనివాస్, 9963927192



ఎందుకుసు..?

నేలకు దగ్గరి మనుషులు
పచ్చని మొక్కల్లాంటి..
చల్లని చెట్లలాంటి మనుషులు
నేలతల్లి లాంటి.. తల్లుల్లాంటి మనుషులు..
నేలనొదిలి సాము చేయాలేని మనుషులు
ఎందుకని వాళ్ళనలా
చట్టుల రోలర్లతో తొక్కి మరీ
రోడ్లలా చేయ్యాలని చూడడం...
కార్బోరేటులతో ఖారీదుకట్టి
ఖరాబు పురాబులుగా మార్చాలని చూడడం..
ఇప్పుడెందుకని..
ఎందుకని ఆ రోడ్లపై పచ్చని
ఆ శబ్దపల్లవాలను
తొక్కితొక్కి గొంతునొక్కి
సన్నాయి నొక్కుల నొక్కాలని చూడడం..!

దేశనికింత ముద్దపెట్టడం తప్ప అంజనాల అంచనాలు
చేతబడి తిరుగుబడి పెట్టుబడుల
వ్యాపారాత్మక ఉక్కుటమారి
చూమంతర్ జంతర్ మంతర్ కుట్రిక్కులేవీ తెలియని
కాయలు కట్టిన చేతులు
సంప్రదాయ సహజసిద్ధ రేగడి నేలలో వేళ్ళే కూరుకు పోయిన
వేళ్ళ చేతులు
వేనవేల చేతులు

ఒక ఎఱం తపిత్వం

ఎందుకలా ముడవాలని..
రంగుహంగుల మాయాబాజారుల బేజారై..జారి..
ముష్టి ఎత్తాలని చూడడం
ఇప్పుడెందుకని.. ఎందుకని
ఇవ్వడం తప్ప తెలియని
కంకులలాంటి చేతులను
డిల్లీ మైదానాల చేలలో లేచేల చేసి
ఎవో రహస్య పిడికిశ్చగా కోయాలని చూడడం?

ప్రైమించడం తప్ప
పొందడం తెలియని హృదయాలపై
ఎందుకింతగా వింతగా.. అకస్మాత్తగా
కథలోలా..మకరం పట్టుతో
మను పడేసుకోవడం..

స్వేచ్ఛ విఫణి పేరిట
ఎ వాణిజ్య ఫణాల కుచ్చుటోపీలను తొడగాలని..
పవిత్ర గంగ సాక్షిగా..
ధర్మజలాన్ని..ఘర్మజలాన్ని...
ఎవరికి ధారపోయాలని..
చెప్పగలవా..?



- మడిపల్లి రాజ్ కుమార్, 99496 99215

నువ్వెళ్ళపోయాక కూడా...

నువ్వెళ్ళపోయాక కూడా
నీ కలల చెట్టు పూలు పూస్తుండాలి
కాలం ఒడ్డున
నీ అడుగుజాడలు మెరుస్తుండాలి
నీ మాటల తోరణాలు
గుమ్మానికి పచ్చగా వేలాడుతుండాలి
నువ్వు జీవితం గురువు దగ్గర
నేర్చుకున్న పాఠాలన్నీ
కోయిలల పాటలై
వనాల గొంతుతో వసంతాల్ని పిలుస్తుండాలి

ఎ ఒంటరి సాయంత్రానో
లైబరీ మెట్ల మీద కూర్చొన్నప్పుడు
దూరాన విరిసే
ప్రతి చిర్చప్పు రంగులచాపంలోనూ
నువ్వే ప్రతిఫలిస్తుండాలి

ఎ అర్థరాత్రో నిద్రపట్టక

డాబా మీద కెల్లినప్పుడు
గాలికి ఊగే మొక్కగానో
వెన్నెల నీడగానో
నీ పలకరింపు వినిపించాలి

ఎ పార్చు బెంజీ మీదో చేరబడి
కశ్చుమూసుకుని జీవితాన్ని ధ్యానిస్తున్నప్పుడు
నీ జ్ఞాపకాల నీతాకోకచిలుకతో
గుండె పూలతోపై పరవశించాలి

నువ్వెళ్ళపోయాక కూడా
నీలోంచి తప్పుకోనీ తప్పుకోనీ
ప్రపంచం
తలపాగాలా చుట్టుకోవడానికి
గుండెల మీద
గర్జంగా ముద్రించుకోవడానికి
బతికున్నప్పుడే నేలలో లోతుగా
నీదైన ఏదో నిధిని పాతిపెట్టాలి!

- సాంబమార్తి లండ, 9642732008

ఆనంద భాష్యాలు

ఇప్పాడు

నా దేశపు నాగలి
రాజధాని నేలనే కాదు
రాజ్యపొలననూ
దున్నతున్నది

యుద్ధంలో అలిసిపోతున్న
శత్రు సైనికులకు సైతం
అన్నం పెట్టే
ఆపన్న హన్తాన్ని
చూస్తున్నం కదా...!

సమత కోసం నాడు
భగతీసింగ్ పూరించిన
సమర శంఖం
ఆవని అంతటా నేడు
ప్రాణవాయువులు
ఊదుతున్నది

తెగించిన
పోరాట ప్రేమకు
కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా
ఎగిసి ఎగిసి
పడుతున్నయి

కలాలే కాదు
జెండాలు కూడా
ఇక తలవంచి
హలాలతో పాటు
పాలాల బాటు
పట్టాల్సిందేనని
అంతరాత్మలు
చెప్పున్నయి

నేలతో పాటు
నా రైతు పాదానికి
మోకలిల్లి ప్రాణాలతో
ప్రాణమిల్లాలని ఉంది
ప్రజాస్వామ్యాన్ని
కాపాడే ఇడ్డలు
ఎప్పటికప్పాడు
పుడుతూనే ఉన్నారని

నీటి ఖరంగులు
లాలీ తూటాలు
ఎదురోస్తున్న
రైతు పాదాన్ని
తప్పించుకునే
పాలిపోతున్నయి

చారిత్రక తల్లి
మట్టి చాటు నుండి
ఆనంద భాష్యాలు
వర్షిస్తున్నది

- కె.శాంతారావు, 9959745723



ప్రపంచ మొదటి విమానాశ్రయం 'కాలేజ్ పార్క్'



యుఎస్‌లోని మేరీల్వూండ్‌లోని

కాలేజ్ పార్క్ నగరంలో కాలేజ్ పార్క్

విమానాశ్రయం (కెసిజిఎస్) ఉంది. ప్రపంచంలోనే అతి పురాతన విమానాశ్రయం ఇది. ఓనిని 1909లో విష్టర్ రైట్ స్టోపించాడు. యుఎస్ ఆర్ట్రూలో ఇద్దరు సైనికాధికారులకు శిక్షణ ఇవ్వడంతో ఓని ప్రస్తానం మొదలయింది. మొత్తం 28 హెక్టార్లకు పైగా అంటే 70 ఎకరాలలో విస్తరించి 2,600 అడుగుల పాడవైన రన్వే కలిగి ఉంది. సుమారు 100 విమానాలకు పార్ట్యూన్ స్థలం ఉంది.

1911లో కాలేజ్ పార్క్ విమానాశ్రయం నుండి మొట్టమొదటి పోర విమానం ప్రారంభమైంది. ఓని రన్వే 795 మీ × 18 మీ మేర ఉంటుంది. అంతే కాదు అసలు ఎయిర్పాట్ర్

అనే పదం 1919 వరకు

ఉపయోగించనే లేదు.

